

Dansk udgave

Retsforskrifter

Indhold

I Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk

- ★ Europa-Parlamentet og Rådets beslutning nr. 3052/95/EF af 13. december 1995 om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet 1
 - ★ Europa-Parlamentet og Rådets direktiv 95/62/EF af 13. december 1995 om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten 6
-

II Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk

Rådet

95/563/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 10. juli 1995 om iværksættelse af et program til fremme af udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA II — Udvikling og Distribution) (1996-2000) 25

95/564/EF:

- ★ Rådets afgørelse af 22. december 1995 om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA II — Uddannelse) 33

I

(Retsakter hvis offentliggørelse er obligatorisk)

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS BESLUTNING Nr. 3052/95/EF

af 13. december 1995

om indførelse af en ordning for gensidig information om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

Kommissionen har i overensstemmelse med traktatens artikel 100 B gennemgået de nationale love og administrative bestemmelser, der er omfattet af traktatens artikel 100 A, og som ikke er blevet harmoniseret i henhold til denne artikel;

det fremgår af denne gennemgang, at de væsentligste af de hindringer for handel med varer, som medlemsstaterne har peget på, enten behandles ved hjælp af foranstaltninger, der er vedtaget i henhold til artikel 100 A, eller gennem procedurer iværksat på grundlag af traktatens artikel 169 som følge af tilsidesættelse af forpligtelserne efter artikel 30;

det vil gøre det lettere hurtigt og på rette niveau at løse problemer, der kan være til hinder for frie varebevægelser, hvis de nationale forbud mod markedsføring af bestemte produkter er gennemskuelige; problemer kan løses ved bl.a. at tilnærme sådanne forbud i tide eller tilpasse dem efter traktatens artikel 30;

en sådan gennemskuelighed kan fremmes ved, at der indføres en enkel og pragmatisk ordning for gensidig information mellem medlemsstaterne og mellem disse og Kommissionen, således at de problemer, der kan opstå i forbindelse med det indre markeds funktion, kan blive løst på en måde, der er tilfredsstillende for de erhvervsdrivende og forbrugerne;

informationsordningen har navnlig til formål at give et bedre kendskab til gennemførelsen af de frie varebevægelser på områder, der ikke er harmoniserede, og at skabe klarhed over, hvilke problemer der er, for at de kan løses på en passende måde;

informationsordningen bør kun omfatte de tilfælde, hvor en medlemsstat lægger hindringer i vejen for fri omsætning eller markedsføring af varer, der er lovligt fremstillet eller markedsført i en anden medlemsstat, under henvisning til, at disse produkter ikke overholder førstnævnte medlemsstats nationale retsfor skrifter;

alene foranstaltninger, der udgør en hindring for en bestemt produktmodel eller -type bør falde inden for denne beslutnings anvendelsesområde; foranstaltninger, der vedrører brugte genstande, der på grund af alder eller brug er blevet uegnet til markedsføring eller til at forblive på markedet, bør ikke være omfattet;

foranstaltninger, der alene har til formål at beskytte den offentlige sædelighed eller den offentlige orden, bør heller ikke være omfattet;

de øvrige medlemsstater og Kommissionen bør have mulighed for at reagere på foranstaltninger, der er underrettet om i henhold til denne beslutning;

ordningen bør heller ikke overlappe de anmeldelses- og informationsprocedurer, der allerede findes i henhold til andre fællesskabsbestemmelser, og disse forskellige procedurer bør være tilstrækkelig samordnede;

virksomheder, forbrugere og andre berørte parter bør vide, hvem de kan rette henvendelse til inden for Kom-

⁽¹⁾ EFT nr. C 18 af 21. 1. 1994, s. 13 og EFT nr. C 200 af 22. 7. 1994, s. 19.

⁽²⁾ EFT nr. C 195 af 18. 7. 1994, s. 6.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 20. april 1994 (EFT nr. C 128 af 9. 5. 1994, s. 142), Rådets fælles holdning af 29. juni 1995 (EFT nr. C 216 af 21. 8. 1995, s. 41), Europa-Parlamentets afgørelse af 26. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995) og Rådets afgørelse af 23. november 1995.

missionen og inden for de enkelte medlemsstaters forvaltninger, hvis der opstår problemer i forbindelse med de frie varebevægelser;

de fastlagte procedurer for anvendelse af denne beslutning må ikke medføre, at der opstår nye unødvendige bureaukratiske strukturer, men bør sikre, at der skabes en effektiv balance mellem beskyttelsen af medlemsstaternes legitime interesser og bevarelsen af frie varebevægelser i Fællesskabet;

alle berørte parter bør af hensyn til gennemskeligheden have adgang til fuldstændige og ajourførte oplysninger om anvendelsen af denne beslutning;

det er af afgørende betydning for Fællesskabet, at hindringerne for frie varebevægelser fjernes, og for at nå dette mål er Fællesskabet nødt til at træffe foranstaltninger på området; denne foranstaltning er i klar overensstemmelse med proportionalitetsprincippet — som supplement til subsidiaritetsprincippet — fordi den begrænser sig til at sikre kendskab til de tilfælde, hvor anvendelsen af nationale regler, der ikke er harmoniserede, kan forstyrre det indre markeds rette funktion —

VEDTAGET FØLGENDE BESLUTNING:

Artikel 1

Træffer en medlemsstat foranstaltning til at hindre fri omsætning eller markedsføring af en bestemt produktmodel eller -type, der lovligt er fremstillet eller markedsført i en anden medlemsstat, underretter den Kommissionen herom, når foranstaltningen direkte eller indirekte bevirker:

- et generelt forbud
- et afslag på markedsføringstilladelse
- en ændring af den pågældende produktmodel eller -type som betingelse for produktets markedsføring eller forbliven på markedet, eller
- en tilbagetrækning fra markedet.

Artikel 2

I denne beslutning forstås ved

- »ændring af en produktmodel eller -type«: enhver ændring af et eller flere karakteristika ved et produkt, således som disse er beskrevet i definitionen på »tek-

niske specifikationer« i artikel 1 i direktiv 83/189/EØF ⁽¹⁾

- »retsafgørelse«: enhver afgørelse truffet af en retsin-
stans, som har til opgave at pådømme retssager
- »foranstaltning«: enhver foranstaltning bortset fra en
retsafgørelse.

Artikel 3

1. Underretningspligten efter artikel 1 gælder for foranstaltninger truffet af de af medlemsstaternes myndigheder, der er beføjede til at træffe sådanne foranstaltninger, dog ikke for retsafgørelser.

Er en bestemt produktmodel eller -type omfattet af flere foranstaltninger, der træffes på samme materielle grundlag og efter identiske procedurer, gælder underretningspligten kun den af foranstaltningerne, der først blev truffet.

2. Artikel 1 finder ikke anvendelse på:

- foranstaltninger, der udelukkende træffes i henhold til fællesskabsbestemmelser om harmonisering
- foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om i kraft af særlige bestemmelser
- foranstaltninger, som Kommissionen underrettes om på udkaststadiet i henhold til særlige fællesskabsbestemmelser
- foranstaltninger, såsom retssikrende foranstaltninger eller undersøgelser, der alene træffes med henblik på at fremme den i artikel 1 omhandlede egentlige foranstaltning
- foranstaltninger, der alene har til formål at beskytte den offentlige sædelighed eller den offentlige orden
- foranstaltninger, der vedrører brugte genstande, der på grund af alder eller brug er blevet uegnet til markedsføring eller til at forblive på markedet.

3. Er der anlagt sag til prøvelse af den i stk. 1 omhandlede egentlige foranstaltning, har dette i intet tilfælde opsættende virkning for anvendelsen af artikel 1.

⁽¹⁾ Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter (EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8). Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

Artikel 4

1. Den i artikel 1 omhandlede underretning skal være tilstrækkelig detaljeret og være udformet klart og forståeligt. Den sker ved fremsendelse af:

- et skema indeholdende de oplysninger, der stilles krav om i bilaget, og
- en kopi af den af de i artikel 3, stk. 1, omhandlede myndigheder truffene foranstaltning, således som den i det pågældende tilfælde er blevet offentliggjort eller meddelt de berørte.

Oplysninger, der ikke falder ind under en af skemaets rubrikker, kan slettes på kopien.

2. Den i stk. 1 omhandlede underretning sendes senest 45 dage efter den dag, hvor den i artikel 1 omhandlede foranstaltning blev truffet.

3. Kommissionen sender de øvrige medlemsstater en kopi af de i stk. 1 omhandlede oplysninger.

Artikel 5

1. Er der til en foranstaltning, der skal underrettes om efter denne beslutning, knyttet et eller flere bilag, skal der sammen med kopien af selve underretningen kun fremsendes en liste med en kortfattet beskrivelse af indholdet af dette eller disse bilag.

2. Kommissionen og enhver af de øvrige medlemsstater kan anmode den medlemsstat, der har truffet den pågældende foranstaltning, om senest en måned efter anmodningen at fremsende en uforkortet genpart af de bilag, der er opført på den i stk. 1 omhandlede liste, eller enhver anden relevant oplysning om den pågældende foranstaltning.

3. Indeholder den nationale lovgivning bestemmelser om tavshedspligt i forbindelse med retlige undersøgelser, er fremsendelsen af oplysninger, der ikke falder ind under rubrikkerne i det i artikel 4, stk. 1, omhandlede skema, om nødvendigt betinget af, at den kompetente retsinstans tillader dette.

Artikel 6

Medlemsstaterne og Kommissionen træffer de nødvendige foranstaltninger for at sikre, at deres tjenestemænd og øvrige ansatte ikke viderebringer oplysninger, der er indsamlet i henhold til denne beslutning, og som ifølge deres natur er erhvervshemmeligheder, medmindre det efter omstændighederne er nødvendigt at viderebringe oplysninger om et bestemt produkts karakteristika, for så vidt angår dets sikkerhed, for at kunne beskytte menneskers sundhed og sikkerhed.

Artikel 7

Medlemsstaterne meddeler Kommissionen, hvilke(n) national(e) myndighed(er) de har udpeget til at sende og modtage de i denne beslutning omhandlede oplysninger. Kommissionen videregiver disse meddelelser til de øvrige medlemsstater straks efter modtagelsen.

Medlemsstaterne bestræber sig på at sikre, at der etableres et kontaktpunkt, som kan være den eller de i stk. 1 omhandlede nationale myndigheder, eller et netværk af kontaktpunkter, som kan fungere som et første referencepunkt for alle forespørgsler om årsagerne til, at andre medlemsstaters bestemmelser ikke anerkendes, og om, hvorledes denne beslutning generelt virker.

Artikel 8

1. Kommissionen udbygger sin samordning i alle spørgsmål, der opstår i forbindelse med anvendelsen af denne beslutning, herunder samordningen af de relevante underretnings- og oplysningsprocedurer, klager over individuelle hindringer for frie varebevægelser, og generelle problemer i forbindelse med gensidig anerkendelse.

2. Kommissionen søger at sikre, at erhvervsdrivende, forbrugere og andre berørte parter ved, hvem de skal henvende sig til, hvis der opstår problemer.

Artikel 9

Under hensyn til oplysningernes fortrolighed og uden at gribe ind i uafsluttede sager udsender Kommissionen på fællesskabsplan oplysninger om de nationale foranstaltninger, der er underrettet om i henhold til denne beslutning, og som påvirker princippet om frie varebevægelser inden for de ikke-harmoniserede områder. Den udsender ligeledes oplysninger om de former for opfølgning, der er taget skridt til.

De nationale foranstaltninger, der er underrettet om, opføres i et bilag til årsberetningen om det indre marked.

Artikel 10

Ved gennemførelsen af denne beslutning bistår Kommissionen af det stående udvalg, der er nedsat ifølge direktiv 83/189/EØF; den underretter regelmæssigt udvalget om, hvordan den i denne beslutning fastsatte procedure virker, og om de foranstaltninger, som medlemsstaterne har underrettet om.

Den underretter om nødvendigt også særudvalg, der er nedsat ifølge særlige fællesskabsbestemmelser.

Artikel 11

Senest to år efter den dato, hvor denne beslutning bliver taget i anvendelse, forelægger Kommissionen Europa-Parlamentet og Rådet en beretning om, hvordan ordningen har virket, og foreslår de ændringer, den måtte finde hensigtsmæssige. Til brug for udarbejdelsen af denne beretning meddeler medlemsstaterne Kommissionen enhver relevant oplysning om, hvordan de anvender denne beslutning.

Kommissionen behandler i sin beretning også spørgsmålet om, hvorvidt der sker en tilstrækkelig samordning mellem underretninger, der foretages i henhold til denne beslutning, og anmeldelser i henhold til andre fællesskabsinstrumenter.

Artikel 12

Denne beslutning træder i kraft på dagen for offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Senest seks måneder efter offentliggørelsen giver hver medlemsstat Kommissionen meddelelse om, hvilke foranstaltninger de har truffet til gennemførelse af denne beslutning.

Denne beslutning anvendes fra 1. januar 1997.

Artikel 13

Denne beslutning er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1995.

*På Europa-Parlamentets
vegne*

K. HÄNSCH
Formand

På Rådets vegne
J. L. DICENTA BALLESTER
Formand

BILAG

ORDNING FOR GENSIDIG INFORMATION

om nationale foranstaltninger, der fraviger princippet om frie varebevægelser inden for Fællesskabet

(Beslutning 3052/95/EF)

1. *Underrettende medlemsstat*

Der anføres navn og adresse på den person, der kan kontaktes for yderligere oplysninger.

2. *Underretningsdato*

3. *Produktmodel eller -type*

Der anføres detaljeret beskrivelse af produktmodellen eller -typen.

4. *Foranstaltningernes art*

5. *Vigtigste begrundelse*

— Der anføres det eller de hensyn til almene interesser, hvormed foranstaltningen begrundes.

— Der henvises til de nationale bestemmelser, som det pågældende produkt anses at stride mod.

— Der angives, på hvilke punkter de nationale regler eller betingelser, i overensstemmelse med hvilke produktet er fremstillet og markedsført i en anden medlemsstat, ikke sikrer en ligeværdig beskyttelse af de pågældende almene interesser.

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDETS DIREKTIV 95/62/EF

af 13. december 1995

om ONP-vilkår for taletelefonitjenesten

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN
EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Euro-
pæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og
Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens arti-
kel 189 B ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) I Rådets direktiv 90/387/EØF af 28. juni 1990 om oprettelse af det indre marked for teletjenester ved gennemførelse af tilrådighedsstillelse af åbne net (ONP) ⁽⁴⁾ er det blandt andet fastsat, at der skal vedtages et særdirektiv om indførelse af ONP-vilkår for taletelefonitjenesten;
- (2) i henhold til nævnte direktiv skal ONP anvendes inden for offentlige telenet, og, hvor det er relevant, inden for offentlige teletjenester; indførelse af ONP inden for taletelefonitjenesten indebærer derfor, at ONP også må indføres inden for de net, der anvendes til udbud af taletelefonitjenesten;
- (3) alle de former for netteknologi, der anvendes i medlemsstaterne på nuværende tidspunkt, skal underlægges ONP-vilkår for adgang til og brug af de faste offentlige telefonnet og -tjenester, uanset om der er tale om analoge telefonnet, digitale net eller tjenesteintegrerede digitalnet (ISDN);
- (4) dette direktiv finder ikke anvendelse på mobiltelefonitjenester; det finder dog anvendelse i tilfælde, hvor operatører af offentlige mobiltelefonitjenester gør brug af det faste offentlige telefonnet, og navnlig for så vidt angår sammenkoblingen mellem et mobiltelefonnet og det faste offentlige telefonnet i en enkelt medlemsstat med henblik på at opnå fællesskabsdækkende tjenester; direktivet finder

ikke anvendelse på direkte sammenkobling mellem operatører af offentlige mobiltelefonitjenester;

- (5) nærværende direktiv finder ikke anvendelse på tjenester eller faciliteter, der stilles til rådighed i net-termineringspunkter uden for Fællesskabet;
- (6) I Kommissionens direktiv 90/388/EØF af 28. juni 1990 om liberalisering af markedet for teletjenester ⁽⁵⁾ kræves det, at medlemsstaterne ophæver eksklusive rettigheder inden for levering af tjenesteydelser på telekommunikationsområdet, bortset fra taletelefoni; det omfatter hverken telex, mobiltelefoni eller personsøgning;
- (7) nogle medlemsstater har allerede ophævet eksklusive rettigheder inden for tilrådighedsstillelse af taletelefonitjenester og offentlige telenet; disse medlemsstater bør sørge for, at alle brugere kan abonnere på harmoniserede telefonitjenester i overensstemmelse med dette direktiv; dette direktiv bør ikke hindre adgangen til markedet for taletelefonitjenester eller tilrådighedsstillelsen af det offentlige telenet;
- (8) taletelefonitjenesten er blevet vigtig af samfundsmæssige og økonomiske årsager, og alle i Fællesskabet bør have ret til at kunne abonnere herpå; princippet om ikke-diskriminering forudsætter, at taletelefonitjenesten skal tilbydes og efter anmodning stilles til rådighed for alle brugere uden forskelsbehandling; princippet om ikke-diskriminering gælder også med hensyn til tilslutningsmulighed, takster, tjenestens kvalitet, leveringstider, ligelig fordeling af kapacitet i tilfælde af knaphed, reparationsstider samt adgangen til information om nettet og kundeinformation i overensstemmelse med den gældende lovgivning om beskyttelse af personlige oplysninger og privatlivets fred;
- (9) i overensstemmelse med direktiv 90/388/EØF skal medlemsstater, der opretholder særlige eller eksklusive rettigheder for tilrådighedsstillelse og drift af offentlige telenet, sørge for, at der gælder objektive og ikke-diskriminerende vilkår for adgangen til nettet og brugen heraf, og at disse vilkår offentliggøres; der bør ske en harmonisering af, hvilke specifikationer der skal offentliggøres, og i hvilken form, således at det bliver lettere at stille teletjenester til rådighed både inden for de enkelte medlemsstater og mellem disse indbyrdes, og navnlig således, at det gøres lettere for selskaber, virksomheder og

⁽¹⁾ EFT nr. C 122 af 18. 5. 1995, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 236 af 11. 9. 1995, s. 38.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. maj 1995 (EFT nr. C 151 af 19. 6. 1995, s. 27), Rådets fælles holdning af 12. juli 1995 (EFT nr. C 281 af 25. 10. 1995, s. 19) og Europa-Parlamentets afgørelse af 26. oktober 1995 (EFT nr. C 308 af 20. 11. 1995) og Rådets afgørelse af 27. november 1995.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 1.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 192 af 24. 7. 1990, s. 10. Direktivet er ændret ved direktiv 94/46/EF (EFT nr. L 268 af 19. 10. 1994, s. 15).

- fysiske personer, der er etableret i en given medlemsstat, at stille tjenester til rådighed for selskaber, virksomheder og fysiske personer i andre medlemsstater;
- (10) i overensstemmelse med princippet om, at myndighedsopgaver og driftsopgaver skal holdes adskilte, er der oprettet nationale myndighedsorganer i medlemsstaterne; ifølge nærhedsprincippet bør det nationale myndighedsorgan i de enkelte medlemsstater spille en væsentlig rolle ved gennemførelsen af dette direktiv, ikke mindst i forbindelse med offentliggørelsen af målsætninger og statistikker over, i hvilket omfang målsætningerne er realiseret, og i forbindelse med frister for iværksættelse af nye faciliteter, høring af brugere/forbrugere og bruger-/forbrugerorganisationer, kontrol med nummerringplaner, tilsyn med brugsvilkår samt bilæggelse af tvister samt ved at sikre, at forbrugerne får en korrekt behandling i hele Fællesskabet; myndighedsorganerne bør have de nødvendige beføjelser til at varetage disse opgaver fuldt ud;
- (11) et væsentligt aspekt ved enhver tjeneste er dens kvalitet, som den konstateres af brugeren, og af hensyn til brugerne bør det offentliggøres, hvilke parametre der tilstræbes overholdt for tjenestens kvalitet, og i hvor stort et omfang de fastsatte mål realiseres; en forudsætning for at kunne konstatere, om tjenestekvaliteten når op på samme niveau overalt i Fællesskabet, er, at parametrene for tjenestekvalitet harmoniseres, og at der fastlægges ensartede målemetoder; forskellige brugerkategorier kan have forskellige krav med hensyn til tjenestens kvalitet, og det kan derfor være relevant med differentierede takster;
- (12) brugere af det faste offentlige telefonnet bør mindst have samme rettigheder over for teleselskaberne, som de har over for leverandører af andre varer og tjenesteydelser, og teleselskaber bør ikke nyde ubestridt retlig beskyttelse i forholdet til brugere af det faste offentlige telefonnet;
- (13) en aftale mellem de berørte parter kan udgøre en kontrakt; for at undgå urimelige kontraktvilkår bør de nationale myndighedsorganer have ret til at kræve ændringer i de vilkår, som teleselskaberne pålægger brugerne i deres kontrakter; medlemsstaterne bestemmer selv, om deres nationale myndighedsorgan skal gennemgå kontraktvilkårene, inden teleselskaberne bringer dem i anvendelse, eller på ethvert senere tidspunkt efter anmodning fra en bruger;
- (14) i Rådets direktiv 93/13/EØF af 5. april 1993 om urimelige vilkår i forbrugerftaler⁽¹⁾ gives forbrugere allerede en generel beskyttelse for så vidt angår kontraktbestemmelserne; i forbindelse med nærværende direktiv er det imidlertid nødvendigt at udbygge denne generelle beskyttelse ved at tilføje mere specifikke bestemmelser, der bør gælde for alle brugere;
- (15) ud over den basale taletelefonitjeneste, der stilles til rådighed for brugerne, bør der, i den udstrækning det er teknisk og økonomisk muligt, tilbydes brugerne et harmoniseret minimumssæt af avancerede taletelefonifaciliteter til kommunikation både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes;
- (16) Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen nåede den 20. december 1994 til enighed om en *modus vivendi* vedrørende gennemførelsesforanstaltningerne til retsakter vedtaget efter fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B;
- (17) hvis der for at imødekomme efterspørgslen på markedet indføres andre taletelefonifaciliteter ud over det i nærværende direktiv omhandlede harmoniserede minimumssæt af taletelefonifaciliteter, må dette hverken være til hinder for tilrådighedsstillelsen af de basale taletelefonifaciliteter eller medføre urimelige forhøjelser i prisen for den basale taletelefonitjeneste;
- (18) i forbindelse med harmoniseringen af vilkårene for taletelefonitjenesten bør medlemsstaterne på baggrund af forskellene i nettenes tekniske udviklingsgrad og efterspørgslen have en vis handlefrihed hvad angår fastlæggelsen af gennemførelsesfristerne;
- (19) Kommissionen har udarbejdet retningslinjer for anvendelse af Fællesskabets konkurrenceregler på telekommunikationssektoren⁽²⁾ blandt andet for at gøre det klart, hvordan Fællesskabets konkurrencebestemmelser skal anvendes, når teleselskaberne samarbejder om implementering af en fællesskabsdækkende sammenkobling af offentlige net og tjenester;
- (20) med henblik på at stille velfungerende og effektive teletjenester til rådighed og tilbyde nye anvendelsesmuligheder kan teletjenesteudbydere og andre brugere — i overensstemmelse med fællesskabsrettens principper — anmode om at få adgang til det faste offentlige telefonnet via andre tilslutningspunkter end de nettermineringspunkter, som de fleste brugere har adgang til; sådanne anmodninger skal være rimelige i henseende til teknisk gennemførlighed og økonomisk bæredygtighed; der skal indføres fremgangsmåder, der kan skabe balance mellem efterspørgslen og teleselskabernes berettigede interesser; det er af afgørende vigtighed, at det faste offentlige nets integritet bevares, når en fuld og effektiv udnyttelse af det faste offentlige telefonnet nødvendiggør sådanne særlige nettilslutninger;
- (21) i henhold til definitionen i direktiv 90/387/EØF kan nettermineringspunktet placeres hos teleselskabet; i

⁽¹⁾ EFT nr. L 95 af 21. 4. 1993, s. 29.

⁽²⁾ EFT nr. C 233 af 6. 9. 1991, s. 2.

- nærværende direktiv opstilles der ikke noget specifikt krav om, at tjenesteudbydere skal kunne placere deres udstyr i teleselskabets lokaler;
- (22) det er påkrævet, at de nationale myndighedsorganer iværksætter passende beskyttelsesordninger, så det sikres, at teleselskaberne ikke diskriminerer mod tjenesteudbydere, som de konkurrerer med, herunder navnlig beskyttelsesordninger for at sikre lige adgang til netgrænseflader; de takster, der gælder for teleselskaber, når de bruger det faste offentlige telefonnet til at fremføre teletjenester, bør være de samme som dem, der gælder for andre brugere;
- (23) det bør også komme brugerne til gode, hvis anvendelsen af nye intelligente netarkitekturer medfører struktur- og stordriftsrelaterede besparelser; en udvikling af Fællesskabets marked for teletjenester forudsætter, at faciliteter som de i dette direktiv omhandlede står til rådighed i så vid udstrækning som muligt; princippet om ikke-diskriminering bør følges på en sådan måde, at udviklingen af mere avancerede teletjenester ikke hindres;
- (24) teleselskaberne bør tilskyndes til at etablere de nødvendige samarbejdsordninger, så der sikres fuld sammenkoblelighed af offentlige net overalt i Fællesskabet, navnlig hvad angår taletelefonitjenesten; de nationale myndighedsorganer bør lette et sådant samarbejde; for at sikre, at brugernes interesser tilgodeses i hele Fællesskabet, og at fællesskabsretten overholdes, bør sammenkobling være underlagt myndighedernes tilsyn, og så vidt muligt være i overensstemmelse med det bestående internationale regelsæt, der er fastlagt i Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU). De nationale myndighedsorganer bør derfor, hvor det er relevant, have ret til at kræve indsigt i alle oplysninger vedrørende netsammenkoblingsaftaler; Kommissionen kan anmode medlemsstaterne om nærmere oplysninger vedrørende særlige aftaler om adgang til nettene og netsammenkobling, hvis fællesskabsretten åbner mulighed herfor;
- (25) sammenkobling af de offentlige telefonnet er en forudsætning for, at der kan etableres fællesskabsdækkende taletelefonitjenester; det påhviler de nationale myndighedsorganer at sikre, at vilkårene for at få adgang til de faste offentlige telefonnet, herunder sammenkobling for teleselskaber fra andre medlemsstater og operatører af offentlige mobiltelefonitjenester, er objektive og ikke-diskriminerende i overensstemmelse med direktiv 90/387/EØF;
- (26) hvis en medlemsstats faste offentlige telefonnet forvaltes af mere end ét teleselskab, skal de nationale myndighedsorganer føre passende tilsyn med sammenkoblingsbetingelserne for at sikre tilrådighedsstillelsen af fællesskabsdækkende taletelefonitjenester; sådanne sammenkoblingsbetingelser skal udformes i overensstemmelse med principperne i dette direktiv;
- (27) princippet om ikke-diskriminering i forbindelse med sammenkobling har først og fremmest til formål at sikre, at teleselskaber ikke misbruger en dominerende stilling;
- (28) i henhold til direktiv 90/387/EØF skal der indføres fælles effektive takstprincipper, der bygger på objektive kriterier og princippet om omkostningsbasering, overalt i Fællesskabet; en overgangsperiode af rimelig længde kan være nødvendig, inden disse takstprincipper kan indføres fuldt ud; det er et krav, at taksterne er let forståelige, at de offentliggøres på passende måde, at de i tilstrækkeligt omfang fastsættes separat for de enkelte ydelser i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler, og at de er ikke-diskriminerende og sikrer ligebehandling; anvendelsen af princippet om omkostningsbaserede takster bør ske under hensyn til målsætningen om en tjeneste, der er åben for alle, og kan tage hensyn til de politikker vedrørende fysisk planlægning, der har til formål at sikre samhörigheden inden for en medlemsstat;
- (29) ansvaret for tilsynet med taksterne bør ligge hos de nationale myndighedsorganer; takststrukturernes bør afpasses efter den teknologiske udvikling og efterspørgslen; kravet om omkostningsbaserede takster betyder, at teleselskaberne inden for en rimelig frist bør indføre et regnskabssystem, hvori omkostningerne kan henføres til de enkelte tjenester så nøjagtigt som muligt på grundlag af et gennemskueligt omkostningsregnskab; dette kan f.eks. ske ved at gennemføre princippet om fuld omkostningsfordeling;
- (30) det overordnede princip om, at taksterne skal være omkostningsbaserede, skal følges med en vis fleksibilitet, således at der under de nationale myndighedsorganers tilsyn kan praktiseres rabatordninger for visse former for brug af tjenesten eller anvendes samfundsmæssigt ønskværdige takster for visse befolkningsgrupper, for visse typer samtaler eller for visse tidspunkter af døgnet; rabatordninger skal være i overensstemmelse med traktatens konkurrenceregler, navnlig det generelle princip, at indgåelse af kontrakter ikke må gøres betinget af, at der accepteres tillægsydelser uden forbindelse til hovedydelsen; tjenester, der stilles til rådighed på grundlag af særlige eller eksklusive rettigheder, må navnlig ikke via rabatordninger sammenkædes med tjenester, der stilles til rådighed på et konkurrencegrundlag;

- (31) brugerne bør kunne kontrollere, om deres regninger er korrekte, og der bør åbnes mulighed for, at regningerne udspecificeres i et sådant omfang, at brugernes behov tilgodeses, dog således at lovgivningen om databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred ikke tilsidesættes;
- (32) der bør være let adgang til abonnentfortegnelser, da dette er vigtigt for at kunne bruge taletelefonitjenesten; abonnentinformation bør stilles til rådighed på et rimeligt og ikke-diskriminerende grundlag; brugerne bør have mulighed for at vælge, hvorvidt de vil optages i abonnentfortegnelsen, i overensstemmelse med de gældende bestemmelser vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred; dette direktiv ændrer ikke ved de gældende regler for levering af abonnentfortegnelser;
- (33) offentlige betalingstelefoner spiller en vigtig rolle for adgangen til taletelefonitjenesten, især i nødsituationer, og det bør derfor sikres, at de opstilles i tilstrækkeligt omfang til at dække brugernes rimelige behov;
- (34) ud fra den betragtning, at alle brugere vil have fordel af at kunne anvende en og samme type forudbetalte telefonkort i alle medlemsstater, har Kommissionen bemyndiget Den Europæiske Standardiseringsorganisation (CEN) og Den Europæiske Komité for Elektroteknisk Standardisering (CENELEC) til at udarbejde passende standarder; disse standarder bør suppleres med aftaler på et forretningsmæssigt grundlag, for at sikre at kort fra en medlemsstat også kan bruges i andre medlemsstater;
- (35) i nogle medlemsstater gælder der bistandsordninger for befolkningsgrupper med særlige behov; taletelefonitjenesten kan indgå heri, idet denne tjeneste må betragtes som værende af stor betydning for handicappede;
- (36) Kommissionen har anmodet Det Europæiske Institut for Telestandarder (ETSI) om at undersøge de tekniske og økonomiske muligheder for at indføre en harmoniseret netgrænseflade for enkeltlinjer, der kan skaffe adgang til og åbne mulighed for brug af det faste offentlige telefonnet i alle medlemsstater; for at sikre harmoniseret adgang for ISDN-terminaludstyr bør der opstilles krav til det tilsvarende nettermineringspunkt, herunder specifikationer for stikkets udformning;
- (37) ansvaret for indenlandske telefonnumre bør ligge hos de nationale myndighedsorganer; nummereringsordninger bør udarbejdes i nær kontakt med teleselskaberne og bør være i overensstemmelse med en langsigtet nummereringsordning for hele Europa samt med den internationale nummereringsplan; nummerændringer er bekostelige både for teleselskaberne og for brugerne og bør holdes på et minimum, dog således at de nationale og internationale behov på lang sigt tilgodeses;
- (38) Rådets resolution af 19. november 1992 om et fælleseuropæisk samarbejde om nummerering inden for teletjenester ⁽¹⁾ fastslår, at en styrkelse af samarbejdet om nummereringsordninger for tjenester med fælleseuropæisk sigte er en politisk hovedmålsætning; der er behov for at få skabt en europæisk nummerserie for at lette indførelsen og anvendelsen af fælleseuropæiske taletelefonitjenester, herunder frikaldsnumre/grønne numre;
- (39) det følger af direktiv 90/388/EØF, at medlemsstater, som praktiserer en tilladelses- eller anmeldelsesordning for teletjenester, skal sikre, at vilkårene for tilladelser er objektive, ikke-diskriminerende og gennemsikkelige, at afslag begrundes, og at de kan ankes; brugsvilkårene for det faste offentlige telefonnet skal være forenelige med fællesskabsretten, navnlig direktiv 90/387/EØF; efter Rådets direktiv 92/44/EØF af 5. juni 1992 om etablering af ONP-vilkår for faste kredsløb ⁽²⁾ skal restriktioner, der skal sikre overholdelsen af de væsentlige krav, være forenelige med fællesskabsretten og gennemføres af de nationale myndighedsorganer ved hjælp af forskrifter; der må ikke indføres eller opretholdes tekniske restriktioner for sammenkobling af faste kredsløb og det offentlige telefonnet;
- (40) det følger af direktiv 90/387/EØF, at de væsentlige krav, der kan lægges til grund for restriktioner i adgangen til og brugen af offentlige telenet og -tjenester, kun omfatter nettets driftssikkerhed, bevarelse af netintegriteten, driftskompatibilitet mellem tjenester i begrundede tilfælde, og i passende omfang databeskyttelse; herudover finder de generelle bestemmelser for tilslutning af terminaludstyr anvendelse; de nationale myndighedsorganer kan tillade, at der anvendes procedurer, der giver en televirksomhed mulighed for at reagere øjeblikkeligt i tilfælde af alvorlig overtrædelse af adgangs- eller brugsvilkårene;
- (41) princippet om gennemsikkelighed bør finde anvendelse på de standarder, der danner grundlag for taletelefonitjenesten; det følger af direktiv 90/387/EØF, at en harmonisering af de tekniske grænseflader og adgangsbetingelser skal bygge på fælles tekniske specifikationer, hvorved der tages hensyn

⁽¹⁾ EFT nr. C 318 af 4. 12. 1992, s. 2.

⁽²⁾ EFT nr. L 165 af 19. 6. 1992, s. 27. Direktivet er ændret ved Kommissionens beslutning 94/439/EF (EFT nr. L 181 af 15. 7. 1994, s. 40).

- til det internationale standardiseringsarbejde; efter Rådets direktiv 83/189/EØF af 28. marts 1983 om en informationsprocedure med hensyn til tekniske standarder og forskrifter ⁽¹⁾ må der ikke udarbejdes nye standarder på felter, hvor harmoniserede europæiske standarder er under udarbejdelse;
- (42) for at Kommissionen kan føre effektivt tilsyn med gennemførelsen af dette direktiv, bør medlemsstaterne meddele Kommissionen, hvilke nationale myndighedsorganer der er ansvarlige for de funktioner, der oprettes ved dette direktiv, og for fremsendelsen af den relevante information, som er nødvendig efter direktivet;
- (43) ud over de ankenuligheder, som medlemsstaterne ret eller fællesskabsretten giver adgang til, bør der på såvel nationalt niveau som på fællesskabsniveau være adgang til en enkel ordning for bilæggelse af tvister; denne ordning bør være hurtigt fungerende, lidet bekostelig og gennemskuelig, og den bør involvere alle de berørte parter;
- (44) teletjenester omfattes af lovgivningen om beskyttelse af forbrugerne, lovgivningen om databeskyttelse og lovgivningen vedrørende udsendelse af information og materiale, som kan vække anstød, og der fastsættes derfor ikke yderligere særlige bestemmelser herom i nærværende direktiv;
- (45) det vil forbedre gennemskueligheden, hvis der føres en stadig og systematisk dialog med televirksomhederne, brugerne, forbrugerne, producenterne og tjenesteudbydere vedrørende de områder i dette direktiv, der har relevans for hele Fællesskabet; høring af fagforeningerne er allerede omfattet af Kommissionens afgørelse 90/450/EØF ⁽²⁾ om nedsettelse af et paritetisk udvalg for telekommunikation sammensat af repræsentanter for arbejdsgivere og arbejdstagere, som skal bistå Kommissionen;
- (46) i betragtning af den kraftige udvikling inden for sektoren bør indførelsen af ONP-vilkår inden for taletelefonitjenesten ske gennem en gradvis, kontinuerlig proces, og reglerne bør være så fleksible, at der kan tages hensyn til ændringer i efterspørgslen på markedet og udviklingen i teknologien; der bør derfor indføres en ordning, som gør det nemt at ændre de tekniske bestemmelser, samtidig med at der tages fuldt hensyn til medlemsstaternes standpunkter, og ONP-Udvalget inddrages;
- (47) der er formentlig behov for en procedure til sikring af konvergens på fællesskabsniveau ved at fastsætte harmoniserede mål og tidsfrister for taletelefonitjenester og -faciliteter; i forbindelse med en sådan konvergensprocedure bør ONP-Udvalget medvirke; i proceduren bør der tages fuldt hensyn til, hvor udviklet nettet er, og hvor stor efterspørgslen er på markedet i Fællesskabet;
- (48) en avanceret omkostningseffektiv taletelefonitjeneste i hele Fællesskabet — der er én af de fundamentale forudsætninger for det indre marked — kan ikke etableres på tilfredsstillende måde af de enkelte medlemsstater og bør derfor etableres på fællesskabsplan gennem vedtagelse af dette direktiv;
- (49) ifølge beslutning 91/396/EØF ⁽³⁾ skal der indføres et fælles europæisk alarmnummer; Rådets direktiv 91/263/EØF af 29. april 1991 om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes lovgivning om teleterminaludstyr samt gensidig anerkendelse af udstyrets overensstemmelse ⁽⁴⁾ fastlægger vilkårene for tilslutning af terminaludstyr til det faste offentlige telefonnet;
- (50) en informationsbaseret økonomi er under udvikling i Europa; åben adgang til nettet er et afgørende spørgsmål på verdensplan; Rådet har fastsat en tidsplan for liberalisering af alle teletjenester, netværk og teleinfrastruktur; en afbalanceret politik for liberalisering og harmonisering — herunder ledsageforanstaltninger med henblik på at sikre, at den almene tjeneste opretholdes — vil fortsat sikre, at erhvervslivet, industrien og borgerne kan få adgang til en moderne, prismæssigt overkommelig og effektiv kommunikationsinfrastruktur, der vil formidle et rigt og varieret udbud af tjenester;
- (51) Kommissionen opfordres i Rådets resolution af 22. juli 1993 om forholdene inden for telekommunikationssektoren og behovet for yderligere udvikling på telekommunikationsmarkedet ⁽⁵⁾ til at forelægge de nødvendige forslag til retsfor skrifter inden den 1. januar 1996 og undersøge, hvorledes tilrædhedsstillelse af åbne net kan tilpasses den fremtidige udvikling —

UDSTEDT FØLGENDE DIREKTIV:

Artikel 1

Anvendelsesområde

1. Formålet med dette direktiv er at fastlægge harmoniserede bestemmelser for åben og effektiv adgang til og anvendelse af de faste offentlige telefonnet og de offentlige telefonitjenester, samt at sikre, at der overalt i Fællesskabet er adgang til en harmoniseret taletelefonitjeneste.

⁽¹⁾ EFT nr. L 217 af 6. 8. 1991, s. 31.

⁽⁴⁾ EFT nr. L 128 af 23. 5. 1991, s. 1. Direktivet er senest ændret ved direktiv 93/97/EØF (EFT nr. L 290 af 24. 11. 1993, s. 1).

⁽⁵⁾ EFT nr. C 213 af 6. 8. 1993, s. 1.

⁽¹⁾ EFT nr. L 109 af 26. 4. 1983, s. 8. Direktivet er senest ændret ved direktiv 94/10/EF (EFT nr. L 100 af 19. 4. 1994, s. 30).

⁽²⁾ EFT nr. L 230 af 24. 8. 1990, s. 25.

2. Direktivet finder ikke anvendelse på mobiltelefonitjenester, medmindre der er tale om sammenkobling mellem de net, der bruges til offentlige mobiltelefonitjenester, og de faste offentlige telefonnet.

Artikel 2

Definitioner

1. Definitionerne i direktiv 90/387/EØF finder anvendelse på nærværende direktiv, hvor det er relevant.
2. I dette direktiv forstås ved:
 - »fast offentligt telefonnet«: det offentlige koblede telefonnet, som blandt andet anvendes til formidling af taletelefonitjenesten mellem faste nettermineringspunkter
 - »brugere«: slutbrugere, herunder forbrugere (f.eks. private slutbrugere), og tjenesteudbydere, herunder teleselskaber, når disse selskaber stiller tjenester til rådighed, som også leveres eller kan leveres af andre
 - »nationalt myndighedsorgan«: den eller de instanser i en medlemsstat, der — lovmæssigt adskilt fra og funktionsmæssigt uafhængigt af teleselskaberne — af medlemsstaten blandt andet har fået til opgave at varetage de i dette direktiv omhandlede myndighedsopgaver;
 - »ONP-Udvalget«: det udvalg, der er nedsat ved artikel 9, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF
 - »offentlig betalingstelefon«: en telefon, hvortil der er offentlig adgang, og for hvis brug der betales ved hjælp af mønter, betalingskort og/eller forudbetalte kort.

Artikel 3

Tilrådighedsstillelse af tjeneste, tilslutning af terminaludstyr samt brug af nettet

Medlemsstaterne sørger for, at de respektive teleselskaber hver for sig eller i fællesskab tilvejebringer et fast offentligt telefonnet og en taletelefonitjeneste i overensstemmelse med bestemmelserne i dette direktiv med henblik på at sikre et harmoniseret udbud i hele Fællesskabet.

Medlemsstaterne sørger navnlig for, at brugerne kan:

- a) få leveret en forbindelse til det faste offentlige telefonnet efter anmodning
- b) tilslutte og bruge godkendt terminaludstyr placeret hos brugeren under overholdelse af medlemsstatens og Fællesskabets lovgivning.

Medlemsstaterne sikrer, at anvendelsen af leverede tilslutninger ikke underkastes andre begrænsninger end dem, der er anført i artikel 22.

Artikel 4

Offentliggørelse af information og adgang hertil

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at der offentliggøres tilstrækkelig og ajourført information om adgangen til og brugen af det faste offentlige telefonnet og den offentlige taletelefonitjeneste i overensstemmelse med overskriftslisten i bilag I.

Ændringer i tjenesteudbuddet og oplysning om nye tilbud skal offentliggøres så hurtigt som muligt. Det nationale myndighedsorgan kan fastsætte en passende bekendtgørelsesfrist.

2. De i stk. 1 omhandlede oplysninger skal offentliggøres på passende måde, således at de er let tilgængelige for brugerne. Medlemsstaternes respektive statstidender skal indeholde en henvisning til offentliggørelsen af oplysningerne.

3. De nationale myndighedsorganer skal senest et år efter vedtagelsen af dette direktiv, og derefter hver gang der foretages ændringer, underrette Kommissionen om, hvordan den i stk. 1 omhandlede information stilles til rådighed. Kommissionen offentliggør med regelmæssige mellemrum en henvisning til den information, den således er blevet underrettet om, i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 5

Målsætninger for leveringstider og tjenestens kvalitet

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at der fastsættes og offentliggøres målsætninger for leveringstider og indikatorer for tjenestens kvalitet baseret på listen i bilag II. Definitioner og målemetoder samt oplysning om, hvordan teleselskaberne opfylder disse målsætninger, skal offentliggøres hvert år. Det nationale myndighedsorgan skal mindst hvert tredje år tage definitioner, målemetoder og målsætninger op til revision.

2. Offentliggørelsen skal ske som fastlagt i artikel 4.

3. Kommissionen skal i samråd med ONP-Udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, i fornødent omfang anmode ETSI om at udarbejde europæiske standarder for fælles definitioner og fælles målemetoder.

Artikel 6

Vilkår for tjenesteudbuds ophør

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at udbuddet af en given tjeneste opretholdes i et rimeligt tidsrum, og at en tjeneste ikke kan bringes til ophør eller ændres i

en grad, som påvirker brugen, før de berørte brugere er blevet hørt, og før udløbet af en passende offentlig bekendtgørelsesfrist, der fastsættes af det nationale myndighedsorgan.

2. Uden at dette berører de ankemuligheder, som er hjemlet i national lovgivning, skal medlemsstaterne sikre, at brugere, der i henhold til national lovgivning handler sammen med organisationer, som repræsenterer bruger- og/eller forbrugerinteresser, kan indbringe tilfælde for det nationale myndighedsorgan, hvor de berørte brugere ikke er indforstået med den ophørsdato, som teleselskabet påtænker.

Artikel 7

Brugerkontrakter

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at brugerne har en kontrakt, hvori det er specificeret, hvilken tjeneste teleselskabet skal stille til rådighed. De nationale myndighedsorganer skal som hovedregel stille krav om kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger for det tilfælde, at tjenestens kvalitetsniveau ifølge kontrakten ikke overholdes, og sikre, at enhver undtagelse fra denne regel begrundes af de(t) pågældende teleselskab(er) og fremgår klart af brugernes kontrakt.

2. Teleselskaberne skal besvare en anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet uden forsinkelse og skal over for brugeren opgive en forventet dato for levering af tjenesteydelsen.

3. De nationale myndighedsorganer skal kunne kræve teleselskabernes kontraktvilkår og vilkårene for deres eventuelle kompensations- og/eller tilbagebetalingsordninger ændret. Brugerkontrakter med teleselskaberne skal indeholde en kort redegørelse for, hvordan procedurer for bilæggelse af tvister iværksættes.

4. Medlemsstaterne sikrer, at brugere har ret til at anlægge sag mod et teleselskab.

Artikel 8

Fravigelse af de offentliggjorte betingelser

Hvis et teleselskab anser det for urimeligt at imødekomme en konkret anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet på de offentliggjorte takst- og leveringsbetingelser, skal det indhente de nationale myndighedsorganers samtykke til, at nævnte betingelser fraviges i det pågældende tilfælde.

Artikel 9

Avancerede faciliteter

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at de i bilag III, punkt 1, beskrevne faciliteter stilles til rådighed i den udstrækning, dette er teknisk gennemførligt og økonomisk bæredygtigt, i overensstemmelse med de i artikel 24 omhandlede tekniske standarder.

2. De nationale myndighedsorganer skal anspore og tilskynde til, at de i bilag III, punkt 2, beskrevne tjenester og faciliteter stilles til rådighed i overensstemmelse med de i artikel 24 omhandlede tekniske standarder, når efterspørgslen hos brugerne tilsiger dette, ved hjælp af ordninger på et forretningsmæssigt grundlag mellem teleselskaberne og eventuelt andre, som stiller en given tjeneste eller facilitet til rådighed, i overensstemmelse med traktatens konkurrencebestemmelser.

3. De nationale myndighedsorganer sikrer, at der fastlægges frister for indførelse af de i bilag III, punkt 1, beskrevne faciliteter, og at der herved tages hensyn til, hvor udviklet nettet er, hvor stor efterspørgslen er, og hvor langt standardiseringsarbejdet er fremme, og de sikrer, at fristerne offentliggøres som fastlagt i artikel 4. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til, at frister for de i bilag III, punkt 2, beskrevne tjenester og faciliteter fastsættes og offentliggøres på samme måde.

Artikel 10

Særlige nettilslutninger

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne imødekommer rimelige anmodninger fra andre brugere end

- a) operatører af offentlige mobiltelefonitjenester
- b) teleselskaber, der udbyder taletelefonitjenester

om adgang til det faste offentlige telefonnet via andre nettermineringspunkter end dem, der er omhandlet i bilag I.

Anser et teleselskab det i et konkret tilfælde for urimeligt at imødekomme en anmodning om en særlig nettilslutning, skal den indhente det nationale myndighedsorgans samtykke til, at tilslutningen underlægges restriktioner eller afslås. De berørte brugere skal have mulighed for at indbringe sagen for det nationale myndighedsorgan, inden der træffes afgørelse.

Hvis en anmodning om en særlig nettilslutning afslås, skal ansøgeren hurtigst muligt have oplysning om grunden til, at anmodningen afslås; denne bestemmelse gælder dog ikke for retlige skridt i henhold til en national

ordning til gennemførelse af licensbetingelserne i overensstemmelse med EF-lovgivningen eller for retssager ved en national domstol.

2. De nærmere tekniske og forretningsmæssige betingelser for særlige nettilslutninger aftales mellem de berørte parter, dog således at det nationale myndighedsorgan kan gribe ind som fastlagt i stk. 1, 3 og 4. Aftalen kan omfatte refusion til teleselskabet for omkostninger i forbindelse med bl.a. etableringen af den ønskede nettilslutning; herved skal de principper om omkostningsbaserings, der er fastlagt i bilag II til direktiv 90/387/EØF respekteres fuldt ud.

3. De nationale myndighedsorganer kan når som helst gribe ind på eget initiativ og skal gribe ind, hvis en af parterne anmoder herom, for at fastsætte vilkår, der er ikke-diskriminerende, retfærdige og rimelige for begge parter, og som indebærer den størst mulige fordel for alle brugere.

4. De nationale myndighedsorganer har ligeledes ret til i alle brugeres interesse at sikre, at aftalerne omfatter betingelser, som opfylder kriterierne i stk. 3, at de indgås og gennemføres hurtigt og effektivt, samt at de omfatter bestemmelser om, hvordan relevante standarder skal opfyldes, hvordan de væsentlige krav skal tilgodeses, og/eller hvordan kvaliteten skal opretholdes for den samlede forbindelse gennem nettet.

5. De betingelser, som de nationale myndighedsorganer fastlægger i henhold til stk. 4, offentliggøres som fastsat i artikel 4.

6. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne overholder princippet om ikke-diskriminering, når de anvender det faste offentlige telefonnet til at stille tjenester til rådighed, som andre tjenesteudbydere også stiller eller kan stille til rådighed.

7. Kommissionen anmoder i samråd med ONP-udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, ETSI om at udarbejde standarder for nye typer nettilslutning, hvor dette er relevant. Der offentliggøres en henvisning til sådanne standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF.

8. Nærmere oplysninger om enkelthederne i aftaler vedrørende særlige nettilslutninger skal efter anmodning stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan.

Artikel 11

Sammenkobling af net

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at rimelige anmodninger om netsammenkobling med det faste offent-

lige telefonnet fra nedenstående selskaber imødekommes, navnlig for at sikre tilrådighedsstillelse af en fællesskabsdækkende taletelefonitjeneste:

- a) teleselskaber, der stiller faste offentlige telefonnet til rådighed i andre medlemsstater, og som er anmeldt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3
- b) operatører af offentlige mobiltelefonitjenester i samme medlemsstat.

Ingen anmodning om sammenkobling må afslås af et teleselskab, uden at vedkommende nationale myndighedsorgan på forhånd har erklæret sig indforstået hermed.

De berørte parter kan også træffe aftale om, at operatører af offentlige mobiltelefonitjenester i andre medlemsstater kan sammenkobles med det faste offentlige telefonnet, når disse operatører er anmeldt i overensstemmelse med artikel 26, stk. 3. Ingen anmodning om sådan sammenkobling må afslås af et teleselskab, uden at vedkommende nationale myndighedsorgan på forhånd har erklæret sig indforstået hermed.

2. De nærmere tekniske og forretningsmæssige betingelser for netsammenkobling skal aftales mellem de berørte parter, dog således at det nationale myndighedsorgan kan gribe ind som fastlagt i artikel 10, stk. 3 og 4.

3. De nationale myndighedsorganer tilser, at teleselskaberne overholder princippet om ikke-diskriminering, når de indgår sammenkoblingsaftaler med andre.

4. Indeholder sammenkoblingsaftalerne særlige kompensationsbestemmelser for teleselskabet i tilfælde, hvor parterne er underlagt forskellige driftsvilkår, f.eks. med hensyn til priskontrol eller almen forsyningspligt, skal disse kompensationsbestemmelser være omkostningsbaserede, ikke-diskriminerende og fuldt begrundede, og de må kun anvendes efter godkendelse fra det nationale myndighedsorgan, som skal handle i overensstemmelse med fællesskabsretten.

5. Nærmere oplysninger om enkelthederne i sammenkoblingsaftaler skal efter anmodning stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan.

Artikel 12

Takstprincipper og forståelighed

1. De nationale myndighedsorganer sikrer, at taksterne for brug af det faste offentlige telefonnet og taletelefonitjenesten opfylder de grundlæggende principper om forståelighed og omkostningsbaserings, i overensstemmelse med bilag II til direktiv 90/387/EØF, og at de opfylder bestemmelserne i nærværende artikel.

2. Med forbehold af princippet om omkostningsbaseret kan de nationale myndighedsorganer pålægge teleselskaberne takstforpligtelser med henblik på at opfylde målsætningen om adgang for alle til telefonitjenesten, herunder hensynet til den fysiske planlægning.

3. Taksterne for adgang til og brug af det faste offentlige telefonnet skal være uafhængige af det formål, brugeren anvender det til, medmindre anvendelsesformålet kræver en anden tjeneste eller facilitet.

4. Taksterne for faciliteter, der ligger ud over tilslutning til det offentlige telefonnet og tilrådighedsstillelse af taletelefonitjeneste, skal i overensstemmelse med fællesskabsretten fastsættes særskilt i et sådant omfang, at brugeren ikke er tvunget til at betale for faciliteter, der ikke er nødvendige for den tjeneste, der er anmodet om.

5. Taksterne skal normalt indeholde følgende elementer, og hvert af disse skal specificeres over for brugeren:

— en oprettelsesafgift for tilslutning til det faste offentlige telefonnet og oprettelse af abonnement på taletelefonitjenesten

— en abonnementsafgift, der afhænger af, hvilken type tjeneste og hvilke faciliteter brugeren har valgt

— samtaleafgifter, i hvis beregning der bl.a. kan tages hensyn til trafikstærke og trafiksvage perioder.

Anvendes der andre takstelementer, skal disse være let forståelige og baseret på objektive kriterier.

6. Takster skal offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

7. Takstændringer må først gennemføres efter udløbet af en passende offentlig bekendtgørelsesfrist, der fastsættes af det nationale myndighedsorgan.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet, hvoraf hovedkategorierne for kontering af omkostninger og reglerne for allokering af omkostningerne i forbindelse med taletelefonitjenesterne fremgår, stilles til rådighed på forlangende. De nationale myndighedsorganer skal efter anmodning meddele Kommissionen oplysninger om de omkostningsregnskabssystemer, som teleselskaberne anvender.

3. Med forbehold af sidste afsnit i dette stykke skal det i stk. 1 nævnte system indeholde følgende elementer:

a) Omkostningerne ved taletelefonitjenesten skal navnlig omfatte teleselskabernes direkte omkostninger til oprettelse, drift og vedligeholdelse af taletelefonitjenesten samt til markedsføring og fakturering af denne.

b) Fællesomkostninger, dvs. omkostninger, der hverken kan henføres til taletelefonitjenesten eller til andre aktiviteter, fordeles således:

i) Fællesomkostninger skal så vidt muligt fordeles på grundlag af en direkte analyse af omkostningernes oprindelse.

ii) Er en direkte analyse ikke mulig, skal fællesomkostningerne fordeles på grundlag af en indirekte tilknytning mellem disse og en anden omkostningskategori eller gruppe af omkostningskategorier, for hvilken en direkte tilskrivning eller fordeling er mulig. En sådan indirekte tilknytning baseres på indbyrdes sammenlignelige omkostningsstrukturer.

iii) Kan der hverken findes noget direkte eller indirekte grundlag for omkostningsfordelingen, fordeles omkostningerne efter en generel fordelingsnøgle, der beregnes på grundlag af forholdet mellem samtlige udgifter, som direkte hidrører fra eller indirekte tilskrives dels taletelefonitjenesten, dels andre tjenester.

Der kan anvendes andre omkostningsregnskabssystemer, hvis de er egnede med henblik på gennemførelse af artikel 12 og som sådan er blevet godkendt af det nationale myndighedsorgan til brug for teleselskaberne, idet dog Kommissionen skal underrettes herom, inden de tages i brug.

4. Detaljerede regnskabsoplysninger skal under iagttagelse af fortrolighed stilles til rådighed for det nationale myndighedsorgan, når det anmoder derom.

5. Medlemsstaterne sikrer, at regnskaberne for de teleselskaber, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 26, udfærdiges, offentliggøres og forelægges til revision i overensstemmelse med reglerne i medlemsstaternes nationale lovgivning.

Artikel 13

Principper for omkostningsregnskaber

1. Medlemsstaterne sikrer, at de teleselskaber, der er indberettet i overensstemmelse med artikel 26, stk. 2, senest pr. 31. december 1996 anvender et omkostningsregnskabssystem, der gør det muligt at gennemføre artikel 12, og at et kompetent og af disse selskaber uafhængigt organ kontrollerer, at omkostningsregnskabssystemet overholdes. Der offentliggøres regelmæssigt en erklæring om overholdelse af systemet.

Artikel 14

Rabatordninger, lavforbrugsordninger, samt andre særlige takstbestemmelser

1. De nationale myndighedsorganer kan godkende, at der kan tilbydes brugerne mængderabatordninger. Disse ordninger er undergivet det nationale myndighedsorgans tilsyn.
2. De nationale myndighedsorganer kan tillade særlige takster for tjenester, der er ønskelige af samfundshensyn, såsom alarmtjenester, eller for brugere med lavt forbrug samt for særlige socialgrupper.
3. De nationale myndighedsorganer sikrer, at takststrukturen omfatter lavere takster for samtaler inden for Fællesskabet i trafiksvage perioder herunder eventuelt nat- og weekendtakster.
4. De nationale myndighedsorganer sikrer, at eventuelle særlige takster for taletelefonitjenester, der stilles til rådighed som led i særlige projekter af begrænset varighed, på forhånd meddeles det nationale myndighedsorgan.

Artikel 15

Specificeret fakturering

De nationale myndighedsorganer sikrer, at der under hensyntagen til nettets udviklingsgrad og efterspørgslen fastlægges og offentliggøres målsætninger for adgang til specificeret fakturering som en facilitet, brugerne kan anmode om.

Det skal under overholdelse af gældende lovgivning vedrørende beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred af specificerede regninger fremgå, hvordan det skyldige beløb er sammensat, jf. dog stk. 3.

Samtaler, der er gratis for abonnenten, herunder opkald til hjælpetjenester, skal ikke figurere på abonnentens specificerede regning.

Inden for disse rammer kan der tilbydes brugerne forskellige specificeringsgrader til rimelige priser.

Artikel 16

Abonentfortegnelse

De nationale myndighedsorganer sikrer under overholdelse af gældende lovgivning om beskyttelse af personoplysninger og privatlivets fred:

- a) at brugerne har adgang til trykte eller elektroniske fortegnelser over taletelefonitjenestens abonnenter, og at disse fortegnelser ajourføres regelmæssigt

- b) at det står brugerne frit for, om de vil lade sig optage i de offentligt tilgængelige abonnentfortegnelser

- c) at teleselskaberne på anmodning stiller information i offentlige abonnentsfortegnelser for taletelefonitjenesten til rådighed, og at dette sker på offentliggjorte vilkår, som er retfærdige, rimelige og ikke-diskriminerende.

Artikel 17

Offentlige betalingstelefoner

De nationale myndighedsorganer sikrer, at dækningen med offentlige betalingstelefoner opfylder brugernes rimelige behov, både med hensyn til antal og geografisk dækning, og at det er muligt at foretage alarmopkald fra sådanne telefoner. Opkald til det i beslutning 91/396/EØF omhandlede fælleseuropæiske alarmnummer skal være gratis.

Artikel 18

Forudbetalte telefonkort

1. Kommissionen sikrer, at ETSI og/eller CEN/CENELEC udarbejder standarder for et harmoniseret forudbetalt telefonkort til brug i betalingstelefoner i samtlige medlemsstater, og standarder for netgrænseflader i forbindelse dermed, således at forudbetalte telefonkort fra én medlemsstat kan bruges i de øvrige medlemsstater. Der offentliggøres en henvisning til disse standarder og standarderne for hertil knyttet udstyr i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. De nationale myndighedsorganer tilskynder til, at der efterhånden indføres offentlige betalingstelefoner, der opfylder disse standarder.

Artikel 19

Særlige ordninger for handicappede og for andre personer med særlige behov

De nationale myndighedsorganer kan fastlægge særlige ordninger for handicappede brugere samt andre personer med særlige behov i forbindelse med brugen af taletelefonitjenesten.

Artikel 20

Specifikationer for nettilslutning, herunder for stikket

1. Kommissionen anmoder i fornødent omfang og i samråd med ONP-Udvalget, der handler i overensstemmelse med fremgangsmåden i artikel 30, ETSI om at udarbejde standarder for nye typer harmoniserede nettil-

slutninger i overensstemmelse med de i punkt 2 i bilag II til direktiv 90/387/EØF indeholdte referencerammer. Der offentliggøres en henvisning til disse standarder i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

2. Hvis taletelefonitjenesten stilles til rådighed for brugerne via S/T-referencepunktet i et ISDN-net, sikrer de nationale myndighedsorganer, at indførelsen af et nyt nettermineringspunkt, når dette direktiv er gennemført, opfylder de relevante fysiske grænsefladespecifikationer, herunder specifikationerne for stikket, hvortil der henvises i den liste over standarder, der offentliggøres i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 21

Nummerering

1. Medlemsstaterne sikrer, at det nationale myndighedsorgan kontrollerer de nationale telefonnummereringsplaner, således at der opnås rimelige konkurrencevilkår. Særlig skal procedurerne for tildeling af enkeltnumre og af nummerserier være transparente, retfærdige og hurtige, og tildelingen skal ske på en objektiv, gennemskuelig og ikke-diskriminerende måde.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at hovedelementerne i den nationale nummereringsplan samt alle senere tilføjelser til eller ændringer i den offentliggøres uden andre begrænsninger end dem, der er dikteret af hensynet til statens sikkerhed.

3. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til en passende anvendelse af eventuelle europæiske nummereringsplaner med henblik på tilvejebringelse af de i bilag III, punkt 2, nævnte faciliteter.

Artikel 22

Brugs- og adgangsvilkår samt væsentlige krav

1. Medlemsstaterne sikrer, at vilkår, der medfører en begrænsning i adgangen til og udnyttelsen af det faste offentlige telefonnet eller den faste offentlige taletelefonitjeneste, alene er begrundet i de forhold, der er anført i stk. 3, 4 og 5, og kun pålægges med de nationale myndighedsorganers tilladelse.

2. De nationale myndighedsorganer fastlægger fremgangsmåder, hvorved der hurtigst muligt kan træffes afgørelse fra sag til sag om, hvorvidt et teleselskab i tilfælde, hvor det mener, at en bruger ikke opfylder brugsvilkårene, skal have tilladelse til at træffe foranstaltninger såsom at afslå en anmodning om tilslutning til det faste offentlige telefonnet, at afbryde taletelefonitjenesten,

eller at indskrænke dens disponibilitet. Sådanne fremgangsmåder kan også give det nationale myndighedsorgan mulighed for på forhånd at tillade bestemte foranstaltninger i tilfælde af nærmere angivne overtrædelser af brugsvilkårene.

Det nationale myndighedsorgan sikrer, at disse fremgangsmåder bygger på en gennemskuelig beslutningsproces, hvor begge parter rettigeheder tilgodeses. Afgørelse træffes først, når begge parter har haft mulighed for at fremføre deres synspunkter. Afgørelsen skal behørigt begrundes og meddeles parterne inden for en uge.

En sammenfattende fremstilling af fremgangsmåderne offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

Denne bestemmelse berører ikke parternes ret til at anlægge sag ved domstolene.

3. Pålægges der brugerne brugsrestriktioner under henvisning til særlige eller eksklusive rettigeheder for taletelefonitjenesten, skal dette ske i form af forskrifter, og restriktionerne skal offentliggøres i overensstemmelse med artikel 4.

4. Vilkårene for tilslutning af terminaludstyr til det offentlige telefonnet skal være i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF og offentliggøres i overensstemmelse med artikel 4 i nærværende direktiv.

Med forbehold af direktiv 91/263/EØF sikrer de nationale myndighedsorganer i tilfælde, hvor en brugers terminaludstyr ikke eller ikke længere opfylder godkendelsesvilkårene, hvor udstyret fungerer forkert på en sådan måde, at det forstyrrer nettets integritet, eller hvor der er fysisk fare for personer, at følgende procedure følges:

— tjenesten kan af teleselskabet afbrydes, indtil terminalen er frakoblet nettermineringspunktet

— teleselskabet underretter øjeblikkeligt brugeren om afbrydelsen og meddeler årsagen hertil

— tjenesten skal stilles til rådighed igen, så snart brugeren har koblet terminaludstyret fra nettermineringspunktet.

5. Hvis adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet er underlagt restriktioner under henvisning til væsentlige krav, skal de nationale myndighedsorganer sikre, at det af de relevante nationale bestemmelser fremgår, hvilke af de under litra a)-d) nedenfor nævnte væsentlige krav der ligger til grund for restriktionerne.

Restriktioner, der pålægges under henvisning til væsentlige krav, skal offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

Pålægges der restriktioner på grundlag af væsentlige krav, skal det ske ved bindende forskrifter.

Med forbehold af artikel 3, stk. 5, og artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/387/EØF, gælder de væsentlige krav, der er omhandlet i artikel 3, stk. 2, i samme direktiv, for det faste offentlige telefonnet og den offentlige taletelefonitjeneste på følgende måde:

a) *Nettets driftssikkerhed*

Der må ikke med begrundelse i kravet om nettets driftssikkerhed indføres restriktioner for brugen af det faste offentlige telefonnet; dette gælder dog ikke for nødsituationer, idet et teleselskab for at beskytte nettets driftssikkerhed i så tilfælde kan:

- afbryde tjenesten
- indskrænke tjenestefunktionerne
- nægte nye brugere adgang til nettet og tjenesterne.

Ved nødsituation forstås i denne sammenhæng et netsammenbrud, der har karakter af katastrofe, eller et ekstraordinært tilfælde af force majeure, herunder ekstreme vejrforhold, oversvømmelse, lynnedslag, brand, strejke eller lockout, krig, militære operationer samt indre uroligheder. I nødsituationer skal teleselskabet gøre alt, hvad det kan for at sikre, at tjenesten opretholdes for alle brugere.

De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne råder over procedurer, hvorved brugerne og de nationale myndighedsorganer øjeblikkeligt får meddelelse om nødsituationens begyndelses- og sluttidspunkt og om den midlertidige tjenesteindskrænkningens art og omfang.

b) *Bevarelse af nettets integritet*

De nationale myndighedsorganer sikrer, at restriktioner i brugen af det offentlige telefonnet under henvisning til kravet om bevarelse af nettets integritet for at beskytte bl.a. netudstyr, programmel eller lagrede data, ikke gøres mere omfattende end nødvendigt for nettets normale funktion. Restriktioner skal bygge på offentliggjorte, objektive kriterier og skal gennemføres uden diskrimination.

c) *Driftskompatibilitet mellem tjenester*

Når terminaludstyr er godkendt og taget i brug i overensstemmelse med direktiv 91/263/EØF, må der ikke pålægges yderligere restriktioner under henvisning til kravet om driftskompatibilitet mellem tjenester.

Hvis de nationale myndighedsorganer i kontrakter vedrørende sammenkobling af offentlige net eller særlige nettilslutninger indfører krav med hensyn til

driftskompatibilitet mellem tjenester, skal disse krav offentliggøres som fastlagt i artikel 4.

d) *Databeskyttelse*

Medlemsstaterne kan kun underlægge brugen af det offentlige telefonnet restriktioner under henvisning til kravet om databeskyttelse i det omfang, det er nødvendigt for at sikre, at de relevante databeskyttelsesforskrifter overholdes, herunder bestemmelser om beskyttelse af personoplysninger, beskyttelse af fortrolig information, der transmitteres eller lagres, og beskyttelse af privatlivets fred, alt under overholdelse af fællesskabslovgivningen.

6. De nationale myndighedsorganer sikrer, at brugere på passende måde og i fornødent omfang underrettes i forvejen af teleselskaberne om tidsrum, hvor adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet kan blive begrænset eller umuliggjort som følge af planlagt vedligeholdelsesarbejde.

Artikel 23

Manglende betaling

Medlemsstaterne skal godkende nærmere bestemte foranstaltninger i forbindelse med manglende betaling af regninger og mulige følger heraf med hensyn til afbrydelse eller ophør af tjenester; disse foranstaltninger offentliggøres som fastlagt i artikel 4. Det skal ved foranstaltningerne sikres, at det, så vidt det er teknisk muligt, kun er den berørte tjeneste, der afbrydes, og at brugeren modtager forudgående meddelelse herom.

Artikel 24

Tekniske standarder

1. De nationale myndighedsorganer skal tilskynde til, at tjenester stilles til rådighed i overensstemmelse med følgende liste af standarder:

- standarder, som er offentliggjort i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*, jf. artikel 5, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF
eller, hvor sådanne ikke findes,
- europæiske standarder, som er vedtaget af ETSI eller CEN/CENELEC
eller, hvor sådanne ikke findes,
- internationale standarder eller anbefalinger, som er vedtaget af Den Internationale Telekommunikationsunion (ITU), Den Internationale Standardiseringsorganisation (ISO) eller Den Internationale Elektrotekniske Kommission (IE)
eller, hvor sådanne ikke findes,
- nationale standarder eller specifikationer

uden at dette berører den henvisning til de europæiske standarder, der kan gøres obligatorisk, jf. artikel 5, stk. 3, i direktiv 90/387/EØF.

2. De nationale myndighedsorganer sikrer, at teleselskaberne på anmodning underretter brugerne om standarder og specifikationer, herunder alle europæiske og/eller internationale standarder, som gennemføres ved nationale standarder, og som danner grundlag for tilrådighedsstillelsen af de tjenester og faciliteter, der er omhandlet i dette direktiv.

Artikel 25

Bestemmelser om konvergens på fællesskabsplan

1. Kommissionen undersøger på grundlag af de rapporter, som de nationale myndighedsorganer indsender i henhold til artikel 26, stk. 5, og den information, der offentliggøres i henhold til artikel 4, hvorledes arbejdet med opfyldelse af målsætningerne og indførelse af ensartede tjenester og faciliteter inden for Fællesskabet forløber.

2. Viser det sig, at opfyldelsen af de i artikel 5, 9 og 15 nævnte krav er utilstrækkelig til at sikre udbuddet til brugerne af tjenester og faciliteter, der er harmoniseret på fællesskabsplan, kan der fastsættes harmoniserede mål og frister for opfyldelsen heraf efter proceduren i artikel 31.

Når Kommissionen iværksætter denne procedure, skal der fuldt ud tages hensyn til nettets udviklingsgrad og efterspørgslen på hver enkelt medlemsstats marked.

3. Kan der ikke indgås aftaler på et forretningsmæssigt grundlag mellem teleselskaberne, navnlig med hensyn til de faciliteter, der forudsætter samarbejde inden for Fællesskabet, jf. artikel 9, stk. 2, kan der udarbejdes henstillinger om, hvilke vilkår det er nødvendigt at opnå, for at brugerne kan få stillet harmoniserede faciliteter til rådighed.

Der skal i henstillingerne tages passende hensyn til nettets udviklingsgrad, de forskellige arkitekturer og efterspørgslen på markedet i Fællesskabet.

Artikel 26

Indberetning og aflæggelse af rapport

1. Senest den 13. december 1996 indberetter medlemsstaterne til Kommissionen, hvilken myndighed de har udpeget som nationalt myndighedsorgan.

2. Medlemsstaterne indberetter til Kommissionen navnene på de teleselskaber, som dette direktiv gøres gældende over for, med særligt henblik på at sikre, at der

stilles net og tjenester til rådighed i overensstemmelse med artikel 3.

Uden at dette berører den fremtidige anvendelse af ONP-foranstaltningerne, kan de medlemsstater, der har ophævet eksklusive rettigheder inden for taletelefoni, anvende dette direktiv på selskaber, der udpeges på grundlag af en betydelig markedsandel eller på grundlag af en dominerende stilling i det område, hvor de har tilladelse til at drive virksomhed, så det sikres, at der i hvert distrikt på deres område er mindst ét selskab, der er underlagt bestemmelserne i dette direktiv.

Medlemsstaterne kan sikre sig, at teleselskaberne har pligt til at give de oplysninger, der er nødvendige for at afgøre, om dette direktiv anvendes.

3. De nationale myndighedsorganer meddeler Kommissionen navnene på de teleselskaber på deres område, der har tilladelse til at koble deres faste net direkte sammen med net, der tilhører teleselskaber i andre medlemsstater, for at stille taletelefontjenester til rådighed.

De nationale myndighedsorganer meddeler Kommissionen navnene på de operatører af offentlige mobiltelefonitjenester på deres område, der har tilladelse til at koble sig direkte sammen med faste net, der tilhører teleselskaber i andre medlemsstater, for at stille taletelefontjenester til rådighed.

4. Kommissionen offentliggør de i stk. 2 og 3 omhandlede navne i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

5. De nationale myndighedsorganer aflægger årligt rapport til Kommissionen med oplysning om, hvor store fremskridt der er gjort med hensyn til realisering af de målsætninger, der er fastlagt af de nationale myndighedsorganer i henhold til artikel 5, 9 og 15.

Den årlige rapport fremsendes til Kommissionen inden fem måneder efter årets udløb.

6. De nationale myndighedsorganer stiller følgende oplysninger til rådighed og meddeler dem til Kommissionen, hvis denne anmoder herom: Oplysninger om de sager — bortset fra sådanne, som er omhandlet i artikel 23 — hvor adgangen til eller brugen af det offentlige telefonnet eller taletelefontjenesten har været indskrænket eller nægtet, herunder om de trufne foranstaltninger og begrundelsen herfor.

Denne bestemmelse gælder dog ikke for retlige skridt i henhold til en national ordning med henblik på at få overholdt licensbetingelserne i overensstemmelse med EF-lovgivningen eller for retssager ved en national domstol.

Artikel 27

Forligsprocedure og bilæggelse af tvister nationalt

Med forbehold af

- a) Kommissionens eller en medlemsstats ret til at tage retlige skridt i henhold til traktaten
- b) de rettigheder, som gældende national lovgivning hjemler den person, der påberåber sig den i nr. 3 og 4 omhandlede procedure, de berørte teleselskaber eller andre, medmindre der indgås en aftale til løsning af uoverensstemmelsen mellem disse
- c) bestemmelserne i dette direktiv om, at de nationale myndighedsorganer kan fastsætte vilkårene i aftaler mellem teleselskaber og brugere

skal brugeren have adgang til følgende procedurer:

- 1) Medlemsstaterne sikrer, at alle parter, herunder brugere, tjenesteudbydere, forbrugere eller andre teleselskaber, der har en tvist med et teleselskab vedrørende en formodet overtrædelse af dette direktivs bestemmelser, har ret til at anke sagen til det nationale myndighedsorgan eller en anden uafhængig instans. Der skal på nationalt plan fastlægges lettilgængelige og principielt prisbillige procedurer med henblik på en retfærdig, hurtig og gennemskuelig løsning af sådanne tvister. Disse procedurer skal også følges i tilfælde, hvor brugere har en tvist med et teleselskab om deres telefonregninger.
- 2) En bruger eller et teleselskab kan i tilfælde, hvor en tvist involverer teleselskaber i mere end én medlemsstat, påberåbe sig den i nr. 3 og 4 omhandlede forligsprocedure ved skriftlig meddelelse til det nationale myndighedsorgan og til Kommissionen. Medlemsstaterne kan også tillade deres nationale myndighedsorganer at påberåbe sig forligsproceduren.
- 3) Sagen kan henvises til formanden for ONP-Udvalget, hvis de nationale myndighedsorganer eller Kommissionen efter en meddelelse som omhandlet i nr. 2 finder, at der bør foretages en nærmere undersøgelse.
- 4) I det i nr. 3 omhandlede tilfælde iværksætter ONP-Udvalgets formand den nedenfor beskrevne procedure, når han finder det godtgjort, at alle rimelige skridt er taget på nationalt plan:
 - a) ONP-Udvalgets formand indkalder hurtigst muligt en arbejdsgruppe bestående af mindst to medlemmer fra ONP-Udvalget, én repræsentant for de berørte nationale myndighedsorganer, samt ONP-Udvalgets formand eller en anden af ham udpeget tjenestemand fra Kommissionen. Arbejdsgruppen, hvori Kommissionens repræsentant har formand-

skabet, skal normalt træde sammen inden for en frist på ti dage efter indkaldelsen. Formanden kan efter forslag fra et hvilket som helst medlem af arbejdsgruppen beslutte at opfordre indtil to andre personer til at bistå gruppen som eksperter.

- b) Arbejdsgruppen giver den klagende part, de berørte medlemsstaters nationale myndighedsorganer og de involverede teleselskaber lejlighed til at fremsætte deres synspunkter i mundtlig eller skriftlig form.
 - c) Arbejdsgruppen bestræber sig på at bilægge uoverensstemmelsen mellem de involverede parter inden for en frist på tre måneder fra den dato, hvor den i nr. 2 omhandlede meddelelse er modtaget. Formanden for ONP-Udvalget informerer dette om resultatet af proceduren med henblik på udvalgets stillingtagen.
- 5) Den part, der iværksætter denne procedure, afholder selv sine omkostninger i forbindelse hermed.

Artikel 28

Udsættelse

1. Er en medlemsstat ikke i stand til, eller forudser den, at den ikke vil være i stand til at opfylde kravene i artikel 12 og 13, giver den Kommissionen meddelelse om grunden hertil.
2. Udsættelse med opfyldelse af forpligtelserne i artikel 12 og 13 kan kun accepteres i tilfælde, hvor den pågældende medlemsstat kan godtgøre, at opfyldelse af kravet ville resultere i en urimeligt stor byrde for medlemsstatens teleselskaber.
3. Medlemsstaten meddeler i givet fald Kommissionen, inden for hvilken frist kravene kan opfyldes, og hvilke foranstaltninger den påtænker at gennemføre for at overholde denne frist.
4. Når Kommissionen modtager en meddelelse som omhandlet i stk. 1, underretter den medlemsstaten om, hvorvidt den skønner, at dennes særlige situation gør det berettiget, at der på grundlag af kriterierne i stk. 2 gives den udsættelse med gennemførelsen af artikel 12 og 13, og i givet fald hvor længe en sådan udsættelse er berettiget.

Artikel 29

Teknisk tilpasning

Der træffes efter proceduren i artikel 31 afgørelse om den nødvendige tilpasning af bilag I, punkt 2, samt bilag II og III til den tekniske udvikling eller til ændringer i efterspørgslen.

*Artikel 30***Rådgivende udvalgsprocedure**

1. Kommissionen bistås af det udvalg, der er oprettet ved artikel 9, stk. 1, i direktiv 90/387/EØF.

Udvalget hører især repræsentanter for teleselskaberne, brugerne, forbrugerne, fabrikkerne og tjenesteudbydere.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; derudover har hver medlemsstat ret til at anmode om, at dens holdning indføres i mødeprotokollen.

Kommissionen tager det størst mulige hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

*Artikel 31***Forskriftsudvalgsprocedure**

1. Uanset artikel 30 gælder følgende procedure med hensyn til de i artikel 25 og 29 omhandlede forhold.

2. Kommissionens repræsentant forelægger udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes. Udvalget afgiver en udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, som er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

3. Kommissionen vedtager de påtænkte foranstaltninger, når de er i overensstemmelse med udvalgets udtalelse.

4. Er de påtænkte foranstaltninger ikke i overensstemmelse med udvalgets udtalelse, eller hvis der ikke er afgivet nogen udtalelse, forelægger Kommissionen straks Rådet et forslag til de foranstaltninger, der skal træffes. Rådet træffer afgørelse med kvalificeret flertal.

Har Rådet ikke inden tre måneder regnet fra forslagens forelæggelse for Rådet truffet nogen afgørelse, vedtages de foreslåede foranstaltninger af Kommissionen.

*Artikel 32***Revision af direktivet**

1. Inden den 1. januar 1998 træffer Europa-Parlamentet og Rådet på grundlag af et forslag, som Kommissionen forelægger i god tid, afgørelse om revision af dette direktiv med henblik på tilpasning heraf til kravene i forbindelse med liberalisering af markedet.

2. Kommissionen undersøger og aflægger rapport til Europa-Parlamentet og Rådet om, hvorledes dette direktiv fungerer, første gang senest den 13. december 1998. Rapporten skal bl.a. bygge på medlemsstaternes oplysninger til Kommissionen og ONP-Udvalget. I fornødent omfang kan der i rapporten fremsættes forslag til yderligere foranstaltninger med sigte på fuldstændig gennemførelse af direktivets målsætning.

*Artikel 33***Gennemførelse af direktivet**

1. Medlemsstaterne træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme dette direktiv inden den 13. december 1996. De underretter straks Kommissionen herom.

Disse foranstaltninger skal ved vedtagelsen indeholde en henvisning til dette direktiv eller skal ved offentliggørelsen ledsages af en sådan henvisning. De nærmere regler for henvisningen fastsættes af medlemsstaterne.

2. Medlemsstaterne meddeler Kommissionen de vigtigste nationale retsfor skrifter, som de udsteder på det område, der er omfattet af dette direktiv.

*Artikel 34***Ikrafttræden**

Dette direktiv træder i kraft på tyvendedagen efter offentliggørelsen i *De Europæiske Fællesskabers Tidende*.

Artikel 35

Dette direktiv er rettet til medlemsstaterne.

Udfærdiget i Bruxelles, den 13. december 1995.

På Europa-Parlamentets
vegne

K. HÄNSCH
Formand

På Rådets vegne

J. L. DICENTA BALLESTER
Formand

BILAG I

OVERSKRIFTER FOR INFORMATION, DER SKAL OFFENTLIGGØRES I HENHOLD TIL
ARTIKEL 4

1. Navn og adresse på teleselskaber

Der angives navn og adresse (hovedsæde) på de(t) teleselskab(er), der stiller faste offentlige telefonnet og/eller faste offentlige taletelefonitjenester til rådighed.

2. Udbuddet af teletjenester

2.1. *Typen af tilslutninger til det faste offentlige telefonnet*

Der angives tekniske grænsefladespecifikationer for almindelige nettermineringspunkter, samt, hvor det er relevant, en henvisning til nationale og/eller internationale standarder og anbefalinger i overensstemmelse med artikel 24:

- for analoge og/eller digitale net:
 - a) grænseflade for enkelttilslutninger
 - b) grænseflade for gruppetilslutninger
 - c) grænseflade for direkte indvalg (direct dialling in — DDI)
 - d) andre almindeligt forekommende grænseflader
- for ISDN:
 - a) grænsefladespecifikationer for basistilslutning og primærttilslutning i S/T-referencepunkterne, samt signaleringsprotokollen
 - b) information om, hvilke bærertjenester der kan fremføre taletelefonitjenester
 - c) andre almindeligt forekommende grænseflader
- og for eventuelle andre almindeligt forekommende grænseflader.

Ud over de ovenfor anførte informationer, der skal offentliggøres regelmæssigt som anført i artikel 4, skal teleselskaberne uden forsinkelse underrette leverandører af terminaludstyr, hvis det konstateres, at bestemte netkarakteristika forhindrer godkendt terminaludstyr i at fungere korrekt.

2.2. *Udbuddet af telefontjenester*

Der gives en beskrivelse i grundtræk af den taletelefonitjeneste, der tilbydes, herunder hvad oprettelsesafgiften og abonnementsafgiften omfatter (f.eks. telefonistekspederede tjenester, abonnentfortegnelser, vedligeholdelse).

Det anføres, hvilke ekstra faciliteter og hvilke funktioner i taletelefonitjenesten der faktureres særskilt fra basistjenesten, og hvor det er relevant, henvises der til de tekniske standarder eller specifikationer, de opfylder, jf. artikel 24.

2.3. *Takster*

Herunder takster for tilslutning, brug og vedligeholdelse samt nærmere oplysninger om eventuelle rabatordninger.

2.4. *Kompensations-/tilbagebetalingspolitik*

Herunder nærmere oplysninger om eventuelle kompensations- eller tilbagebetalingsordninger.

2.5. *Typen af vedligeholdelsesservice, der tilbydes*2.6. *Fremgangsmåde ved bestilling*

Herunder oplysning om, hvor i teleselskabet man kan henvende sig.

2.7. *Standardkontraktvilkår*

Herunder oplysning om en eventuel minimumskontraktperiode.

3. **Godkendelsesvilkår**

Dette omfatter en klar beskrivelse af alle godkendelsesvilkår, som har betydning for brugerne, herunder tjenesteudbydere. Som minimum offentliggøres

- oplysning om godkendelsesvilkårenes art, herunder om der kræves anmeldelse og/eller tilladelse på et individuelt grundlag, eller om godkendelsen er af generel art, således at der ikke kræves individuel registrering og/eller tilladelse

- oplysning om godkendelsers eller tilladelsers varighed
- en liste over alle dokumenter, der indeholder relevante oplysninger om, hvilke godkendelsesvilkår medlemsstaten pålægger.

4. Tilslutningsvilkår for terminaludstyr

Dette omfatter en fuldstændig oversigt over det nationale myndighedsorgans krav til terminaludstyr på linje med bestemmelserne i direktiv 91/263/EØF, herunder i relevant omfang vilkårene for kabling hos kunden og nettermineringspunktets placering.

5. Adgangs- og brugsrestriktioner

Dette omfatter enhver form for brugsrestriktioner, der er pålagt i overensstemmelse med kravene i artikel 22.

6. Parametre for tjenestens performans og kvalitet

Definitioner, målemetoder, målsætninger og opfyldelse af disse i overensstemmelse med kravene i artikel 5.

7. Målsætninger for indførelsen af nye tjenester, funktioner, faciliteter og takster

Målsætninger skal offentliggøres som fastlagt i artikel 9 og 15.

8. Vilkår for særlig netadgang

Dette omfatter de vilkår for særlig netadgang, der fastsættes af nationale myndighedsorganer i henhold til artikel 10, stk. 5.

9. Rekvirering af en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet

Den adresse, hvorfra en beskrivelse af omkostningsregnskabssystemet kan rekvireres, jf. artikel 13.

10. Hovedelementerne i den nationale nummereringsplan

Som fastlagt i artikel 21.

11. Vilkår for anvendelse af information i abonnentfortegnelser

Som fastlagt i artikel 16, litra c).

12. Forligsprocedure og bilæggelse af tvister

Dette omfatter retningslinjer for, hvilke ankeordninger brugerne har adgang til med hensyn til forlig og bilæggelse af tvister med teleselskaberne i overensstemmelse med procedurerne i artikel 27. Det omfatter også en sammenfattende fremstilling af de procedurer for bilæggelse af tvister, der er omhandlet i artikel 22, stk. 2.

13. Fremgangsmåde i tilfælde af manglende betaling

Som fastlagt i artikel 23.

*BILAG II***LEVERINGSTIDER OG INDIKATORER FOR TJENESTENS KVALITET, JF. ARTIKEL 5**

I nedenstående liste specificeres, på hvilke områder der skal offentliggøres indikatorer for kvaliteten af anmeldte operatørers tjeneste i medfør af artikel 26, stk. 2:

- leveringstid inden tilslutning til nettet
 - fejlhyppighed pr. tilslutning
 - ventetid inden rettelse af fejl
 - hyppigheden af fejlbehandlede opkaldsforsøg
 - klartoneventetid
 - varighed af kaldsopsætning
 - statistik over transmissionskvalitet
 - svartid for telefonistekspederede tjenester
 - hvor stor en del af de offentlige betalingstelefoner til mønter eller kort, der faktisk fungerer
 - debiteringsnøjagtighed.
-

BILAG III

TILRÅDIGHEDSSTILLELSE AF AVANCEREDE FACILITETER, JF. ARTIKEL 9

1. Liste over de faciliteter, der er omhandlet i artikel 9, stk. 1.

a) *Adgang til DTMF — dual tone multi frequency*

Dette vil sige, at det offentlige telefonnet skal være indrettet således, at DTMF-telefoner kan bruges til signalering til centralen ved hjælp af toner som defineret i ITU-T-anbefaling Q.23, og at der skal kunne anvendes samme toner for end-to-end signalering gennem nettet, både inden for den enkelte medlemsstat og mellem medlemsstaterne indbyrdes.

b) *Direkte indvalg (eller andre faciliteter med tilsvarende funktionalitet)*

Dette vil sige, at brugere tilsluttet en PBX eller et tilsvarende privat system skal kunne modtage opkald direkte fra det offentlige telefonnet uden indgriben fra PBX-operatørens side.

c) *Viderestilling af samtale*

Dette vil sige, at indkommende opkald ved manglende svar/ved optaget/permanent skal kunne videredigeres til et andet nummer i den samme eller en anden medlemsstat.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

d) *Identifikation af kaldende nummer*

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

2. Liste over de i artikel 9, stk. 2, omhandlede tjenester og faciliteter.

a) *Fællesskabsdækkende adgang til grønne numrel/frikaldsfaciliteter*

Herved forstås tjenester, herunder opkaldstjenester, (kendt under forskellige betegnelser såsom grønne numre, frikaldsnumre, 0800-numre), hvor den kaldende ikke betaler for samtalen, eller hvor han kun betaler en del af de samlede omkostninger.

b) *Fællesskabsdækkende kiosk-debitering*

Herved forstås muligheden for, at afgiften for brug af en tjeneste, der benyttes via et teleselskabs net, opkræves sammen med afgiften på selve samtalen.

c) *Fællesskabsdækkende samtaleomstilling*

Det vil sige, at en samtale skal kunne videreomstilles til en tredjepart i den samme eller en anden medlemsstat.

d) *Fællesskabsdækkende automatisk modtager-betaler ordning*

Dette vedrører opkald, der både udgår fra og modtages i Fællesskabet.

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, på den kaldende parts anmodning — inden opkoblingen af samtalen — accepterer debitering af samtaleafgiften.

e) *Fællesskabsdækkende identifikation af kaldende nummer*

Dette vil sige, at den part, der modtager opkaldet, kan se den kaldende parts nummer, inden samtalen etableres.

Implementeringen af denne facilitet skal ske i overensstemmelse med lovgivningen vedrørende databeskyttelse og beskyttelse af privatlivets fred.

f) *Adgang til telefonistekspedition i andre medlemsstater*

Dette vil sige, at brugere i én medlemsstat har adgang til telefonistekspedition/hjælpetjenester i en anden medlemsstat.

g) *Adgang til nummeroplysningen i andre medlemsstater*

Dette vil sige, at brugere i én medlemsstat kan kalde nummeroplysningen i en anden medlemsstat.

II

(Retsakter hvis offentliggørelse ikke er obligatorisk)

RÅDET

RÅDETS AFGØRELSE

af 10. juli 1995

om iværksættelse af et program til fremme af udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner (MEDIA II — Udvikling og Distribution) (1996-2000)

(95/563/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 130, stk. 3,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Europa-Parlamentet ⁽²⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har på sin samling den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles noteret sig hvidbogen »Vækst, Konkurrenceevne og Beskæftigelse« som grundlag for Den Europæiske Unions og medlemsstaternes indsats; hvidbogen går ind for en strategi for industriel udvikling baseret på en vækst- og beskæftigelsesfremmende konkurrenceevne på verdensplan, og der gøres især i kapitel 5, punkt C, opmærksom på den audiovisuelle sektors økonomiske betydning;
- (2) Det Europæiske Råd har på sin samling den 24. og 25. juni 1994 på Korfu noteret sig »Bangemann-gruppens« rapport »Europa og det globale informationssamfund — henstillinger til Det Europæiske Råd«, hvori der gøres opmærksom på, at den audiovisuelle programindustri har strategisk betydning som formidler af europæisk kultur;

(3) Rådet (industri/telekommunikation) har den 28. september 1994 med tilfredshed noteret sig Kommissionens meddelelse af 19. juli 1994 »Europa på vej mod informationssamfundet — en handlingsplan« og har understreget nødvendigheden af at forbedre den europæiske audiovisuelle industris konkurrenceevne;

(4) Rådet har den 17. juni 1994 noteret sig grønbogen om strategiske muligheder for at styrke programindustrien;

(5) Kommissionen har hørt branchefolk om de i grønbogen omtalte muligheder og afholdt en »europæisk av-konference« i Bruxelles i dagene 30. juni til 2. juli 1994; det fremgik af denne høring, at der er stor efterspørgsel efter et styrket program for støtte til den europæiske audiovisuelle industri, især med hensyn til udvikling og distribution;

(6) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 6. maj 1994 ⁽⁴⁾ i forbindelse med forberedelsen af den europæiske av-konference behandlet den audiovisuelle sektors problemer efter Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningsvirksomhed ⁽⁵⁾ (»Fjernsyn uden grænser«) og har givet udtryk for den opfattelse, »at de prioriteringer, der er opstillet, bl.a. under drøftelserne om en ændring af MEDIA-programmet, dvs. finansieringsmekanismer, før-produktionsstadiet, distribu-

⁽¹⁾ EFT nr. C 108 af 29. 4. 1995, s. 8.

⁽²⁾ EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995, s. 191.

⁽³⁾ EFT nr. C 256 af 2. 10. 1995, s. 24.

⁽⁴⁾ EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 561.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

- tion og uddannelse, er de mål, der først og fremmest må forfølges for at skabe systematiske og solide europæiske net«;
- (7) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har i sin udtalelse af 14. september 1994 om grønbogen givet udtryk for, at programmer, der udarbejdes på fællesskabsplan som f.eks. MEDIA-programmet, kan få en positiv indflydelse på programstrukturernes og produktionsmetodernes udvikling i Europa;
- (8) Kommissionen har iværksat et »Handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA 1991-1995)«, som blev vedtaget ved Rådets afgørelse 90/685/EØF af 21. december 1990 om iværksættelse af et handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA) (1991-1995) ⁽¹⁾, der bl.a. har til formål at fremme udvikling og distribution af europæiske audiovisuelle produktioner;
- (9) Rådet har på sin samling den 5. november 1993, efter at have noteret sig Kommissionens meddelelse af 23. juli 1993 om midtvejsrapporten til evaluering af MEDIA-programmet, givet udtryk for, at man bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sætte MEDIA II-programmet i gang efter 1995;
- (10) Det Europæiske Råd opfordrede på sin samling i Essen den 9. og 10. december 1994 Kommissionen til at fremsætte forslag til et nyt MEDIA-program;
- (11) ifølge traktatens artikel 128, stk. 4, skal Fællesskabet tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten; det bør derfor sikres, at der i forbindelse med udvælgelsen af deltagere tages hensyn til den kulturelle mangfoldighed i Europa;
- (12) der bør tages hensyn til de kulturelle aspekter af den audiovisuelle sektor;
- (13) erfaringerne fra MEDIA-programmet har vist, at indsatsen overvejende bør lægges før og efter produktionsfasen (præ- og postproduktion); det gælder om at fremme et miljø, der er gunstigt for initiativ og udvikling i virksomhederne, herunder små og mellemstore virksomheder;
- (14) det europæiske audiovisuelle marked, som er ved at opstå, kræver, at der eksisterer en europæisk produktion, dvs. værker produceret i EU's medlemsstater som defineret i artikel 6 i direktiv 89/552/EØF;
- (15) den audiovisuelle programindustri konkurrenceevne forudsætter anvendelse af ny teknologi allerede i programudviklingsfasen;
- (16) distributionsvilkårene for europæiske spillefilm bør forbedres, især på det europæiske marked, og det er nødvendigt at tilskynde til samarbejde mellem distributører, tv-selskaber og producenter og at støtte de samordnede initiativer, der muliggør fælles foranstaltninger med henblik på en europæisk programlægning;
- (17) vilkårene for tv-udsendelse af europæiske produktioner skal forbedres, især på det europæiske marked, og det er nødvendigt at tilskynde til samarbejde mellem distributører, tv-selskaber og producenter og at støtte de samordnede initiativer, der muliggør fælles aktioner med henblik på en europæisk programlægning;
- (18) det skal gøres lettere at markedsføre den uafhængige europæiske produktion, og dens adgang til markedet bør forbedres;
- (19) der er behov for en bedre udnyttelse af den europæiske audiovisuelle kulturarv for at opfylde programmarkedets behov på dette område;
- (20) der bør i forbindelse med støtten til udvikling og distribution tages hensyn til strukturelle mål såsom udviklingen af potentialet i de lande eller regioner, hvis audiovisuelle produktionskapacitet er ringe, og/eller som er af beskeden geografisk udbredelse og udgør et begrænset sprogområde og/eller udviklingen af den uafhængige produktionssektor, herunder små og mellemstore virksomheder;
- (21) der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;
- (22) Fællesskabets indsats bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet støtte og supplere den indsats, der gøres af medlemsstaternes myndigheder;
- (23) man bør fortsætte og udbygge åbningen af MEDIA-programmet for de associerede lande i Central- og Østeuropa på de betingelser, der følger af de tilslægsprotokoller til associeringsaftalerne vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande, samt for Cypren, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, på grundlag af supplerende bevillinger efter samme regler som for EFTA-landene og efter procedurer, der skal aftales med disse lande; programmet bør endvidere være åbent for samarbejde med

⁽¹⁾ EFT nr. L 380 af 31. 12. 1990, s. 37.

andre tredjelande, der har indgået aftaler, som indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold; de nærmere detaljer for en sådan deltagelse eller et sådant samarbejde bør fastlægges af de pågældende parter, når tiden er inde;

- (24) fællesskabsstøtten ydes på grundlag af en forudgående vurdering, overvågning og en efterfølgende evaluering —

kunne interessere et europæisk og et internationalt publikum ved at tilskynde uafhængige europæiske producenter til at arbejde sammen med europæiske tv-selskaber om produktionen af sådanne programmer

- aktivt at støtte flersprogede audiovisuelle værker og filmværker
- at gøre det lettere at fremme den uafhængige europæiske produktion og adgangen til markedet ved hjælp af markedsføringsaktiviteter og -aktioner.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med denne afgørelse opstilles for perioden 1. januar 1996 til 31. december 2000 et program til fremme af udvikling og distribution i og uden for Unionen af europæiske audiovisuelle produktioner med henblik på at styrke den europæiske audiovisuelle industri, i det følgende benævnt »programmet«.

Artikel 2

Formålet med programmet er

1) inden for projektudvikling

- ved hjælp af finansiel og teknisk bistand at fremme udviklingen af produktionsprojekter forelagt af virksomheder, herunder projekter for udnyttelse af den audiovisuelle kulturarv, der især henvender sig til det europæisk marked, at fremme et miljø, der er gunstigt for initiativ og udvikling i virksomhederne, herunder små og mellemstore virksomheder, og fremme netværkssamarbejde mellem dem
- at fremme udviklingen af produktionsprojekter, herunder projekter for udnyttelse af den audiovisuelle kulturarv, hvori indgår brugen af de nye kreative teknikker og animationsteknikker, at fremme et miljø, der er gunstigt for initiativ og udvikling i virksomhederne, herunder små og mellemstore virksomheder, og fremme netværkssamarbejde mellem dem

2) inden for tv-transmission og distribution

- at udbygge den europæiske distributionssektor med hensyn til film og video ved at fremme netværkssamarbejde mellem europæiske distributører og tilskynde dem til at investere i produktion af europæiske spillefilm
- at fremme grænseoverskridende distribution af europæiske film ved hjælp af distributionsfremmende foranstaltninger, samt fremvisning i biograf, og tilskynde operatørerne til netværkssamarbejde
- at fremme udbredelse i og uden for Den Europæiske Union af europæiske tv-programmer, der vil

Programmets mål skal medvirke til

- at styrke den europæiske audiovisuelle industris konkurrenceevne navnlig på det europæiske marked ved at støtte udviklingen af projekter, der har en reel mulighed for at vinde udbredelse
- at tage hensyn til den sproglige og kulturelle mangfoldighed i Europa
- at udnytte den europæiske audiovisuelle kulturarv
- at udvikle potentialet i lande eller regioner med ringe audiovisuel produktionskapacitet, og/eller som udgør et begrænset geografisk og sprogligt område
- at udvikle en sektor for selvstændig europæisk produktion og navnlig af små og mellemstore virksomheder.

Artikel 3

Modtagerne af fællesskabsstøtte, jf. artikel 2, skal selv sørge for en væsentlig del af finansieringen. Fællesskabets andel kan ikke overstige 50% af omkostningerne ved aktionerne.

Det finansielle referencebeløb til gennemførelsen af dette program er for den i artikel 1 nævnte periode på 265 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Med forbehold af de aftaler og konventioner, som Fællesskabet er kontraherende part i, skal de virksomheder, der er omfattet af programmet, være og forblive ejet direkte eller ved majoritet af medlemsstater og/eller statsborgere i medlemsstater.

Artikel 4

Den finansielle støtte, der bevilges i henhold til programmet, ydes i form af lån, forskud, der skal tilbagebetales

eller tilskud som fastsat i bilaget. Tilbagebetalt støtte fra programmet samt andre tilbagebetalinger hidrørende fra MEDIA-programmet (1991-1995) anvendes til at dække behovene under MEDIA-programmet.

Artikel 5

1. Kommissionen er ansvarlig for programmets gennemførelse i henhold til de nærmere bestemmelser i bilaget.

Den bistås af et udvalg, der består af to repræsentanter for hver medlemsstat, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger med henblik på udtalelse udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende:

- gennemførelse af de i bilaget beskrevne aktioner
- indholdet af indkaldelser til forslag, fastlæggelse af kriterier og procedurer for godkendelse og udvælgelse af projekter samt det endelige valg af formidlende organisationer
- spørgsmål om programmets interne årlige fordeling, herunder dets fordeling på de forskellige aktioner i distributionssektoren
- opfølgning og evaluering af aktionerne.

Kommissionens repræsentant forelægger endvidere udvalget med henblik på udtalelse ethvert fællesskabstilskud på over 300 000 ECU pr. år for så vidt angår udvikling, og på over 500 000 ECU pr. år for så vidt angår distribution. Udvalget kan ændre denne tærskel på baggrund af erfaringerne.

3. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemninger i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastlagt i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underretter Kommissio-

nen straks Rådet om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i to måneder
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

4. Kommissionen kan høre udvalget om ethvert andet spørgsmål, der vedrører anvendelsen af nærværende program.

Udvalget afgiver en udtalelse inden for den frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget spørgsmålet haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; desuden kan enhver medlemsstat anmode om, at dens synspunkt optages i denne mødeprotokol.

Kommissionen tager størst muligt hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til dets udtalelse.

Kommissionens repræsentant sørger for i god tid og regelmæssigt at underrette udvalget om økonomisk støtte, som ydes som led i dette program (beløb, varighed, fordeling, modtagere).

Artikel 6

Dette program er åbent for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med betingelserne i de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne om deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande.

Cypern, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, kan deltage i dette program på grundlag af supplerende bevillinger efter de samme regler som dem, der gælder for EFTA-landene, og efter procedurer, der aftales med disse lande.

Der kan endvidere indledes samarbejde med andre tredje-lande, der har indgået samarbejdsaftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold.

De nærmere bestemmelser for deltagelsen og samarbejdet fastsættes mellem de pågældende parter, når tiden er inde.

Artikel 7

1. Kommissionen sikrer, at der for de i denne afgørelse fastsatte aktioner foretages grundig vurdering, overvågning og en efterfølgende evaluering.

2. De udvalgte modtagere foretager årlig indberetning til Kommissionen.

3. Når projekterne er gennemført, skal Kommissionen evaluere, hvorledes de er gennemført, og hvilke virkninger deres gennemførelse har haft, for at kunne fastslå, om de oprindelig fastsatte mål er nået.

4. Efter to år og seks måneders gennemførelse af programmet og senest seks måneder efter udløbet af dette tidsrum forelægger Kommissionen efter høring af udvalget og efter proceduren i artikel 5, stk. 2 og 3, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en evalueringsrapport om de opnåede resultater, eventuelt ledsaget af forslag til tilpasning af programmet.

I forbindelse med rapporten foretager Kommissionen en sammenlignende evaluering af resultaterne af de ordninger, der er omhandlet i nr. 1.2.1, litra a) og b), i

bilaget på baggrund af målene for programmet. Den forelægger efter proceduren i denne afgørelses artikel 5, stk. 2, udvalget de nødvendige forslag om, hvor stor en andel hver af ordningerne skal tegne sig for, og om de nærmere bestemmelser for, hvorledes programmet skal opfølges.

5. Når programmet er gennemført, sender Kommissionen en beretning om gennemførelsen og resultaterne af programmet til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 10. juli 1995.

På Rådets vegne

P. SOLBES MIRA

Formand

BILAG

1. PLANLAGTE AKTIONER

Foreslåede aktioner:

1.1. Inden for projektudvikling

Forbedring af vilkårene for udvikling af projekter (præproduktion) med henblik på produktion af fiktion, tegnefilm samt dokumentarfilm til det europæiske og det internationale marked:

- støtte til udvikling af projekter med henblik på produktion af fiktion, dokumentarfilm samt tegne- og dukkefilm (for biograf og tv) fra selskaber, der henvender sig til et europæisk og et internationalt publikum, ved at yde bistand (teknisk og/eller økonomisk) til skriveteknikker (workshopper, grupper af manuskriptforfattere osv.), til økonomisk gennemførelse og til udarbejdelse af markedsføringsplanen; at fremme et miljø, der er gunstigt for initiativ og udvikling i virksomheder, der forelægger samlede udviklingsprojekter med store afsætningsmuligheder på navnlig det europæiske marked, og at fremme deres netværkssamarbejde
- at fremme et miljø, der er gunstigt for initiativ og udvikling i virksomheder i sektoren for ny teknologi og animationsteknologi, der forelægger udviklingsprojekter, der navnlig henvender sig til det europæiske marked, og fremme deres netværkssamarbejde.

1.2. Inden for distribution/tv-transmission

1.2.1. Distribution af spillefilm og video

Med henblik på at nå målene i artikel 1, stk. 2, gennemføres følgende aktioner:

- a) en ordning med støtte, der skal tilbagebetales, til filmdistributører og videoudgivere af europæiske film og audiovisuelle værker.

Denne ordning skal

- fremme netværkssamarbejde mellem europæiske distributører, der har fælles strategier for navnlig det europæiske marked
- især tilskynde distributører til at investere i de nødvendige omkostninger til fremme og distribution af europæiske film uanset produktionsbudgettet
- fremme videoudgivelse og -distribution af europæiske værker
- aktivt støtte flersprogede europæiske produktioner (eftersynkronisering, tekstning og indspilning på flere sprog).

- b) en ordning med støtte til europæiske distributører i forhold til antallet af solgte billetter til europæiske film uden for det land, hvor de er produceret, med et loft for hver film og for hvert land.

Denne støtte må kun anvendes til investering i

- produktion af europæiske film med et distributionspotentiale på navnlig det europæiske marked
- udgifter til fremstilling (kopier, eftersynkronisering og tekstning), markedsføring og reklame.

I løbet af programmets første anvendelsesår udarbejder Kommissionen en evalueringsrapport om de mulige gennemførelsesbestemmelser for, omkostningerne og virkningen ved den i litra b), nævnte ordning, som den forelægger udvalget i henhold til proceduren i artikel 5, stk. 2, med henblik på at fastlægge betingelserne for den faktiske anvendelse af ordningen, som i to år vil være af eksperimental art.

I forbindelse med den i artikel 7, stk. 4, nævnte rapport evaluerer Kommissionen resultaterne fra de under litra a) og b) nævnte ordninger i forhold til programmets mål. Den forelægger i henhold til proceduren i artikel 5, stk. 2, udvalget passende forslag med hensyn til ordningernes respektive andele, og reglerne for deres videre anvendelse under programmet, samtidig med at den tilser, at der er en tilstrækkelig balance mellem ordningerne.

Kriterierne for udvælgelsen af støttemodtagere kan bl.a. indeholde bestemmelser, der skal tjene til at sondre mellem projekterne på grundlag af produktionsbudgettets størrelse.

Der ydes særlig støtte til film, som har betydning for fremhævelse af den kulturelle mangfoldighed i Europa.

- c) Gennem passende støtte, der fastsættes efter retningslinjer, der skal fastlægges i overensstemmelse med proceduren i artikel 5, skal biografer endvidere tilskyndes til at vise mange europæiske film i premierebiograferne i en minimumsperiode.

1.2.2. *Tv-transmission*

- tilskyndelse af uafhængige producenter til at producere værker (fiktion, dokumentarfilm samt tegnefilm) med deltagelse af mindst to tv-selskaber fra flere medlemsstater, der fortrinsvis tilhører forskellige sprogområder, og af tv-selskabers transmission af sådanne programmer
- aktiv støtte til flersprogede produktioner (eftersynkronisering, tekstning og indspilning på flere sprog).

Udvælgelseskriterierne for modtagerne kan omfatte bestemmelser, der sonderer mellem projekterne alt efter typen af budget.

Der ydes særlig støtte til audiovisuelle værker, der er af interesse for en bedre udyntelse af den kulturelle mangfoldighed i Europa.

1.2.3. *Markedsføring og adgang til markedet*

Fremme af uafhængige producenters og distributørers adgang til det europæiske og det internationale marked ved hjælp af markedsføring, bistand og formidling mellem virksomhederne, navnlig i forbindelse med markedsføringsbegivenheder (messer, markeder, festivaler og andre arrangementer), der afholdes i og uden for Europa.

2. GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

2.1. **Fremgangsmåde**

Ved gennemførelsen af programmet arbejder Kommissionen snævert sammen med medlemsstaterne. Den hører også de involverede parter.

Kommissionen sørger for, at der sker en ligelig geografisk fordeling af de professionelle, der deltager i programmet, og at de afspejler den kulturelle mangfoldighed i Europa, idet der tages særligt hensyn til behovene i lande, der har en ringe produktionskapacitet, og/eller som udgør et begrænset sprogligt eller geografisk område, og til udviklingen af den uafhængige produktions- og distributionssektor, navnlig i form af små og mellemstore virksomheder.

2.2. **Finansiering**

2.2.1. *Fællesskabsstøtte*

Fællesskabsstøtten kan i intet tilfælde overstige 50 % af omkostningerne ved de planlagte aktioner. Støtten ydes i form af forskud, der skal tilbagebetales, lån eller tilskud. Den resterende del finansieres bl.a. af de deltagende parter i branchen.

Når der er tale om støtte til flersprogede produktioner, tager støtten form af tilskud.

2.2.2. *Forudgående vurdering, opfølgning og efterfølgende evaluering*

Inden Kommissionen godkender en anmodning om fællesskabsstøtte, evaluerer den omhyggeligt, om projektet er i overensstemmelse med denne afgørelse og med betingelserne i nr. 2 og 3 i dette bilag.

Fællesskabsstøtten må ikke overstige det minimum, der anses for nødvendigt til et projekt, jf. dog denne afgørelses artikel 3.

Anmodninger om fællesskabsstøtte skal omfatte

- en finansieringsplan med alle enkeltheder i projektets finansiering, herunder den støtte, som Kommissionen anmoder om

- en foreløbig tidsplan
- alle andre nyttige oplysninger, som Kommissionen anmoder om.

2.2.3. *Finansielle bestemmelser og finanskontrol*

Kommissionen fastsætter efter de relevante bestemmelser i finansforordningen reglerne for forpligtelser og betalinger i forbindelse med de foranstaltninger, der gennemføres i henhold til denne afgørelse.

2.3. **Gennemførelse**

Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med proceduren i denne afgørelses artikel 5.

- 2.3.1. Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig den tekniske udvælgelse af projekterne, opfølgningen og evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, og foranstaltningerne til netværkssamarbejde, sørger Kommissionen for at lade sig bistå af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor inden for udvikling og distribution.

Med henblik herpå kan Kommissionen om nødvendigt anvende formidlende organer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af støttemodtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes. Disse organer vælges efter indkaldelse af forslag efter proceduren i artikel 5, stk. 2.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtten fra programmet i henhold til artikel 5, stk. 2.

- 2.3.2. Kommissionen og medlemsstaterne udveksler desuden oplysninger vedrørende programmets gennemførelse og træffer de nødvendige foranstaltninger, navnlig ved en fortsættelse af aktiviteterne under MEDIA-kontorerne, for at sikre fremme af programmet og tilskynde til den størst mulige deltagelse fra branchens side i aktionerne og for at sikre en løbende forbindelse til medlemsstaternes forskellige støtteinstitutioner, således at aktionerne under dette program og de nationale støtteforanstaltninger supplerer hinanden.

RÅDETS AFGØRELSE

af 22. december 1995

om et uddannelsesprogram for branchefolk inden for den europæiske audiovisuelle programindustri (MEDIA II — Uddannelse)

(95/564/EF)

RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 127, stk. 4,

under henvisning til forslag fra Kommissionen ⁽¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg ⁽²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 C ⁽³⁾, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Det Europæiske Råd har på sin samling den 10. og 11. december 1993 i Bruxelles noteret sig hvidbogen »Vækst, konkurrenceevne og beskæftigelse« som grundlag for Den Europæiske Unions og medlemslandenes indsats; hvidbogen går ind for en strategi for industriel udvikling baseret på en vækst- og beskæftigelsesfremmende konkurrenceevne på verdensplan, og der gøres især i kapitel 7 opmærksom på nødvendigheden af at tilpasse erhvervs kvalifikationer til de industrielle og teknologiske ændringer;
- (2) Det Europæiske Råd har på sin samling den 24. og 25. juni 1994 på Korfu noteret sig »Bangemann-gruppens« rapport »Europa og det globale informationssamfund — henstillinger til Det Europæiske Råd«, hvori der gøres opmærksom på, at den audiovisuelle programindustri har strategisk betydning som formidler af europæisk kultur;
- (3) Rådet (industri/telekommunikation) har den 28. september 1994 med tilfredshed noteret sig Kommissionens meddelelse af 19. juli 1994 »Europa på vej mod informationssamfundet. En handlingsplan« og har understreget nødvendigheden af at forbedre den europæiske audiovisuelle industris konkurrenceevne;
- (4) Rådet har noteret sig Kommissionens meddelelse af 1. september 1994 »En politik til forbedring af

industriens konkurrenceevne i Den Europæiske Union«, hvori det påpeges, at der er en snæver forbindelse mellem den fremtidige udvikling af teknologier og produkter, programmer (navnlig audiovisuelle) og tilhørende tjenesteydelser og netværk, samt at det er nødvendigt at hæve uddannelsesniveauet, hvis man skal sikre den europæiske industris konkurrenceevne;

- (5) Rådet har den 17. juni 1994 noteret sig grønbogen om strategiske muligheder for at styrke programindustrien;
- (6) Kommissionen har hørt branchefolk om de i grønbogen omtalte muligheder og afholdt en »europæisk AV-konference« i Bruxelles i dagene 30. juni til 2. juli 1994; det fremgik af denne høring, at der er stor efterspørgsel efter et styrket program for støtte til den europæiske audiovisuelle industri, især med hensyn til uddannelse;
- (7) Europa-Parlamentet har i sin beslutning af 6. maj 1994 ⁽⁴⁾ i forbindelse med forberedelsen af den europæiske AV-konference behandlet den audiovisuelle sektors problemer efter Rådets direktiv 89/552/EØF af 3. oktober 1989 om samordning af visse love og administrative bestemmelser i medlemsstaterne vedrørende udøvelse af tv-radiospredningens virksomhed ⁽⁵⁾ (»Fjernsyn uden grænser«) og har givet udtryk for den opfattelse, »at de prioriteringer, der er opstillet, bl.a. under drøftelserne om en ændring af MEDIA-programmet, dvs. finansieringsmekanismer, før-produktionsstadiet, distribution og uddannelse, er de mål, der først og fremmest må forfølges for at skabe systematiske og solide europæiske net«;
- (8) Det Økonomiske og Sociale Udvalg har i sin udtalelse af 14. september 1994 om grønbogen givet udtryk for, at programmer, der udarbejdes på fællesskabsplan, som f.eks. MEDIA-programmet, kan få en positiv indflydelse på programstrukturernes og produktionsmetodernes udvikling i Europa;

- (9) Kommissionen har iværksat et »Handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audio-

⁽¹⁾ EFT nr. C 108 af 29. 4. 1995, s. 4.

⁽²⁾ EFT nr. C 256 af 2. 10. 1995, s. 24.

⁽³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 16. juni 1995 (EFT nr. C 166 af 3. 7. 1995, s. 200), Rådets fælles holdning af 10. juli 1995 (EFT nr. C 281 af 25. 10. 1995, s. 1) og Europa-Parlamentets afgørelse af 15. november 1995 (endnu ikke offentliggjort i Tidende).

⁽⁴⁾ EFT nr. C 205 af 25. 7. 1994, s. 561.

⁽⁵⁾ EFT nr. L 298 af 17. 10. 1989, s. 23.

- visuelle industri (MEDIA 1991-1995)«, som blev vedtaget ved Rådets beslutning 90/685/EØF af 21. december 1990 om iværksættelse af et handlingsprogram til fremme af udviklingen af den europæiske audiovisuelle industri (MEDIA) (1991-1995) ⁽¹⁾, som blandt andet indeholder uddannelsesforanstaltninger, der har til formål at forbedre kvalifikationerne hos branchefolk i den audiovisuelle programindustri;
- (10) Rådet har på sin samling den 5. november 1993, efter at have noteret sig Kommissionens meddelelse af 23. juli 1993 om midtvejsrapporten for MEDIA-programmet, som er udarbejdet to år efter programmets iværksættelse, givet udtryk for, at man bør træffe de nødvendige foranstaltninger for at sætte MEDIA II-programmet i gang efter 1995;
- (11) Det Europæiske Råd opfordrede på sin samling i Essen den 9. og 10. december 1994 Kommissionen til at fremsætte forslag til et nyt MEDIA-program.
- (12) Rådet vedtog den 6. december 1994 afgørelse 94/819/EØF ⁽²⁾ vedrørende handlingsprogrammet »Leonardo da Vinci« for gennemførelse af en erhvervsuddannelsespolitik i Fællesskabet; det er i artikel 8, stk. 1, i denne afgørelse fastsat, at Kommissionen skal sørge for, at der er sammenhæng mellem nævnte program og de øvrige fællesskabsforanstaltninger på uddannelsesområdet;
- (13) der bør sikres koordinering med de erhvervsuddannelsesforanstaltninger, der iværksættes i henhold til strukturfondenes mål;
- (14) ifølge traktatens artikel 128, stk. 4, skal Fællesskabet tage hensyn til de kulturelle aspekter i sin indsats i henhold til andre bestemmelser i traktaten; det bør sikres, at der i forbindelse med udvælgelsen af deltagere tages hensyn til den kulturelle mangfoldighed i Europa;
- (15) der bør tages hensyn til de kulturelle aspekter af den audiovisuelle sektor;
- (16) det europæiske audiovisuelle marked, som er ved at opstå, kræver erhvervskvalifikationer, som er tilpasset det nye marked, særlig med hensyn til økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse og i forbindelse med anvendelse af ny teknologi både i initiativfasen, udviklingsfasen, produktionsfasen og distributionsfasen;
- (17) branchefolk bør have kvalifikationer, der sætter dem i stand til bedst muligt at udnytte det audiovisuelle programmarked, navnlig det europæiske, og de bør tilskyndes til at udarbejde projekter, der svarer til markedskravene;
- (18) der er behov for en bedre udnyttelse af den europæiske audiovisuelle kulturarv for at opfylde programmarkedets behov på dette område;
- (19) branchefolks grunduddannelse bør indeholde de nødvendige økonomiske og teknologiske elementer, og de hurtige ændringer på dette område gør det særdeles nødvendigt at iværksætte videre- og efteruddannelser;
- (20) erhvervsuddannelsescentrene bør indgå i netværk, således at det bliver lettere at udveksle knowhow og udarbejde uddannelsesmoduler på europæisk plan;
- (21) der bør i forbindelse med støtten til erhvervsuddannelse tages hensyn til strukturelle mål såsom udviklingen af skabelses- og produktionspotentialet i de lande eller regioner, hvis audiovisuelle produktionskapacitet er ringe, og/eller som er af beskeden geografisk udbredelse og udgør et begrænset sprogområde, og/eller udvikling af den uafhængige produktionssektor, herunder små og mellemstore virksomheder;
- (22) lige muligheder er et grundlæggende princip i Den Europæiske Unions politikker, og det bør tages i betragtning ved gennemførelsen af dette program;
- (23) der anføres i denne afgørelse et finansielt referencegrundlag som omhandlet i punkt 2 i Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionens erklæring af 6. marts 1995 for hele programmets varighed, uden at dette berører budgetmyndighedens beføjelser i henhold til traktaten;
- (24) Fællesskabets indsats bør i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet støtte og supplere den indsats, der gøres af medlemsstaternes myndigheder;
- (25) foranstaltningerne i henhold til dette program tilslutter alle et tværnationalt samarbejde, der giver de foranstaltninger, der iværksættes i medlemslandene eller af parterne på uddannelsesområdet, en ekstra dimension i overensstemmelse med subsidiaritetsprincippet;
- (26) man bør fortsætte og udbygge åbningen af MEDIA-programmet for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa på de betingelser, der følger af de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne vedrørende deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande, samt af Cypern, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, på grundlag af supplerende bevillinger efter samme regler som for EFTA-landene og efter procedurer, der skal aftales med disse lande; pro-

⁽¹⁾ EFT nr. L 380 af 31. 12. 1990, s. 37.

⁽²⁾ EFT nr. L 340 af 29. 12. 1994, s. 8.

grammet bør endvidere være åbent for samarbejde med andre tredjelande, der har indgået aftaler, som indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold; de nærmere detaljer for en sådan deltagelse eller et sådant samarbejde bør fastlægges af de pågældende parter, når tiden er inde;

- (27) det er hensigtsmæssigt, at programmets aktioner koordineres med dem, der udfoldes af internationale organisationer, som f.eks. Europarådet;
- (28) fællesskabsstøtten ydes på grundlag af en forudgående vurdering, en overvågning og en efterfølgende evaluering —

hederne skal der her tages hensyn til den grænseoverskridende dimension

- 2) at fremme samarbejde og udveksling af knowhow gennem oprettelse af net mellem de parter, som uddannelse vedrører: uddannelsesinstitutioner, branchen og virksomheder, og gennem fremme af uddannelsen af lærere.

Med henblik på gennemførelsen af de første afsnit, nr. 1 og 2, opstillede mål skal der tages særlig hensyn til de specifikke behov i lande eller regioner med ringe produktionskapacitet, og/eller som udgør et begrænset sprogligt eller geografisk område, samt til udviklingen af en sektor for selvstændig europæisk produktion og distribution og navnlig af små og mellemstore virksomheder.

TRUFFET FØLGENDE AFGØRELSE:

Artikel 1

Med denne afgørelse opstilles et erhvervsuddannelsesprogram, i det følgende benævnt »programmet« for perioden fra den 1. januar 1996 til den 31. december 2000. Programmet støtter og supplerer medlemsstaternes aktioner med fuld respekt for, at ansvaret for undervisningsindholdet og tilrettelæggelsen af erhvervsuddannelserne ligger hos medlemsstaterne, og for landenes og regionerne kulturelle mangfoldighed, og uden at der er tale om nogen form for harmonisering af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser, og det har til formål at give den audiovisuelle industris branchefolk de nødvendige kvalifikationer til at drage størst mulig fordel af markedets europæiske dimension og den nye teknologi.

Artikel 2

Under henvisning til artikel 1 er programmets formål:

- 1) at opfylde industriens behov og styrke dens konkurrenceevne ved at forbedre erhvervsuddannelsen — både grunduddannelsen og navnlig efter- og videreuddannelsen — af den audiovisuelle industris branchefolk og give dem de nødvendige kvalifikationer til at kunne tage højde for det europæiske marked og de øvrige markeder, især på følgende områder:
 - økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse, herunder de juridiske aspekter
 - anvendelse og udvikling af ny teknologi til produktion af audiovisuelle programmer med stor kommerciel og kunstnerisk værditilvækst gennem supplerende af grunduddannelserne inden for lyd og billede,
 - teknikker til affattelse af drejebøger.

Ved at støtte udvikling af virksomheder og projekter (nye programmer eller bedre udnyttelse af den audiovisuelle kulturarv) samt fælles praksis i virksom-

Artikel 3

De modtagere af fællesskabsstøtte, som deltager i gennemførelsen af de aktioner, der beskrives i bilaget, skal selv sørge for en væsentlig del af finansieringen (mindst 50%). Undtagelsesvis kan denne procentdel i behørigt begrundede tilfælde nedsættes indtil 25%.

Fællesskabets finansiering fastsættes i forhold til omkostningerne ved og arten af hver af de påtænkte aktioner.

Det finansielle referencebeløb til gennemførelsen af dette program er for den i artikel 1 nævnte periode på 45 mio. ECU.

De årlige bevillinger godkendes af budgetmyndigheden inden for rammerne af de finansielle overslag.

Artikel 4

1. Kommissionen er ansvarlig for programmets gennemførelse i henhold til de nærmere bestemmelser i bilaget.

Den bistås af et udvalg, der består af to repræsentanter for hver medlemsstat, og som har Kommissionens repræsentant som formand.

2. Kommissionens repræsentant forelægger med henblik på udtalelse udvalget et udkast til de foranstaltninger, der skal træffes vedrørende:

- gennemførelse af de i bilaget beskrevne aktioner
- indholdet af indkaldelserne af forslag, definitionen af kriterier og procedurer for projekternes godkendelse og udvælgelse samt det endelige valg af formidlende organisationer

- spørgsmål om programmets årlige interne fordeling
- overvågning og evaluering af aktionerne.

Kommissionens repræsentant forelægger endvidere med henblik på udtalelse udvalget ethvert fællesskabstilskud på over 200 000 ECU pr. år; udvalget kan ændre denne tærskel på baggrund af erfaringerne.

3. Udvalget afgiver udtalelse om dette udkast inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster. Det udtaler sig med det flertal, der er fastsat i traktatens artikel 148, stk. 2, for vedtagelse af de afgørelser, som Rådet skal træffe på forslag af Kommissionen. Ved afstemningen i udvalget tillægges de stemmer, der afgives af repræsentanterne for medlemsstaterne, den vægt, der er fastsat i nævnte artikel. Formanden deltager ikke i afstemningen.

Kommissionen vedtager foranstaltninger, der straks finder anvendelse. Hvis de ikke er i overensstemmelse med den af udvalget afgivne udtalelse, underretter Kommissionen straks Rådet om disse foranstaltninger. I så fald gælder følgende:

- Kommissionen udsætter gennemførelsen af de foranstaltninger, den har vedtaget, i to måneder,
- Rådet kan med kvalificeret flertal træffe en anden afgørelse inden for det tidsrum, der er nævnt i ovenstående afsnit.

4. Kommissionen kan høre udvalget om ethvert spørgsmål, der vedrørende anvendelsen af nærværende program.

Udvalget afgiver en udtalelse inden for en frist, som formanden kan fastsætte under hensyn til, hvor meget det pågældende spørgsmål haster, i givet fald ved afstemning.

Udtalelsen optages i mødeprotokollen; desuden kan enhver medlemsstat anmode om, at dens synspunkt optages i denne mødeprotokol.

Kommissionen tager i størst muligt omfang hensyn til udvalgets udtalelse. Den underretter udvalget om, hvorledes den har taget hensyn til denne udtalelse.

Kommissionens repræsentant holder i god tid og løbende udvalget underrettet om den finansielle støtte, der ydes som led i dette program (beløb, varighed, fordeling og modtagere).

Artikel 5

Dette program er åbent for deltagelse af de associerede lande i Central- og Østeuropa i overensstemmelse med

betingelserne i de tillægsprotokoller til associeringsaftalerne om deltagelse i fællesskabsprogrammer, der er indgået eller skal indgås med disse lande.

Cypern, Malta og de EFTA-lande, der er parter i EØS-aftalen, kan deltage i dette program, på grundlag af supplerende bevillinger efter samme regler som dem, der gælder for EFTA-landene, og efter procedurer, der skal aftales med disse lande.

Der kan ligeledes indledes samarbejde med andre tredje-lande, der har indgået associerings- eller samarbejdsaftaler, der indeholder bestemmelser vedrørende audiovisuelle forhold.

De nærmere bestemmelser for denne deltagelse eller dette samarbejde skal fastsættes af de pågældende parter, når tiden er inde.

Artikel 6

1. Kommissionen sikrer, at der for de i denne afgørelse fastsatte aktioner foretages grundig vurdering, overvågning og en efterfølgende evaluering.

2. De udvalgte modtagere foretager årlig indberetning til Kommissionen.

3. Når projekterne er gennemført, skal Kommissionen vurdere, hvorledes de er gennemført, og hvilke virkninger deres gennemførelse har haft, for at kunne fastslå, om de oprindeligt fastsatte mål er nået.

4. Efter to år og seks måneders gennemførelse af programmet og senest seks måneder efter udløbet af dette tidsrum forelægger Kommissionen efter høring af udvalget ifølge proceduren i artikel 4, stk. 2 og 3, Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg en evalueringsrapport om de opnåede resultater, eventuelt ledsaget af forslag til tilpasning af programmet.

I rapporten lægges der særlig vægt på den værdiforøgelse og den sociale og økonomiske indvirkning, der skyldes den økonomiske støtte fra Fællesskaber.

5. Når programmet er gennemført, sender Kommissionen en beretning om gennemførelsen og resultaterne af programmet til Europa-Parlamentet, Rådet og Det Økonomiske og Sociale Udvalg.

Udfærdiget i Bruxelles, den 22. december 1995.

På Rådets vegne

L. ATIENZA SERNA

Formand

BILAG

1. AKTIONER

Dette program har til formål som støtte og supplement til medlemsstaternes aktioner at gøre det muligt for branchefolk at tilpasse sig det europæiske markeds dimension, navnlig det audiovisuelle marked, ved at fremme erhvervsuddannelsen på områder som økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse, herunder de juridiske aspekter, samt ny teknologi (herunder bevarelse og bedre udnyttelse af den europæiske filmiske og audiovisuelle kulturarv).

De foreslåede aktioner vedrører erhvervsuddannelse — både grunduddannelse og navnlig efter- og videreuddannelse.

1.1. Uddannelse i økonomisk og forretningsmæssig virksomhedsledelse

Uddannelsen har til formål at udvikle branchefolks evne til at forstå og drage fordel af den europæiske dimension i sektorerne vedrørende udvikling, produktion og distribution/udsendelse af audiovisuelle programmer.

De foreslåede aktioner skal:

- fremme udarbejdelse og ajourføring af uddannelsesmoduler i virksomhedsledelse som supplement til medlemsstaternes aktioner
- tilskynde til integrering af disse uddannelsesmoduler i de uddannelsesforanstaltninger, som uddannelsesinstitutionerne, branchen og virksomhederne iværksætter
- integrere uddannelsesaktionerne i netværk, lette udvekslinger af studerende og branchefolk ved tildeling af stipendier og tilrettelæggelse af praktikophold i virksomheder i andre medlemsstater, og bidrage til uddannelse af lærerne og navnlig til udvikling af fjernundervisning, idet udvekslinger og partnerskaber mellem lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område især skal fremmes.

1.2. Uddannelse i ny teknologi

Uddannelsen har til formål at udvikle branchefolks evne til at anvende avancerede kreative teknikker, navnlig på områderne animation, computergrafik, multimedier og interaktivitet.

De foreslåede aktioner skal:

- fremme udarbejdelse og ajourføring af uddannelsesmoduler vedrørende ny audiovisuel teknologi som supplement til medlemsstaternes aktioner
- tilskynde til optagelse af disse uddannelsesmoduler i de uddannelsesforanstaltninger, som uddannelsesinstitutionerne, branchen og virksomhederne iværksætter
- integrere uddannelsesaktionerne i netværk og lette udvekslingen af lærere, studerende og branchefolk ved tildeling af stipendier og tilrettelæggelse af praktikophold i virksomheder i andre medlemsstater og ved at bidrage til uddannelse af lærerne og navnlig til udvikling af fjernundervisning, idet udvekslinger og partnerskaber mellem lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område især skal fremmes.

2. GENNEMFØRELSE AF PROGRAMMET

2.1. Fremgangsmåde

Ved gennemførelsen af programmet arbejder Kommissionen snævert sammen med medlemsstaterne. Den hører også de involverede parter. Den sikrer, at der i forbindelse med udvælgelsen af deltagere tages passende hensyn til den europæiske kulturelle mangfoldighed.

Den tilskynder til uddannelsesinstitutionernes, branchens og virksomhedernes samarbejde med modulkonstruktørerne allerede ved udarbejdelsen af modulerne.

Den letter modtagelsen af praktikanter navnlig fra lande og regioner med ringe produktionskapacitet og/eller et begrænset sprogligt eller geografisk område.

2.2. Fællesskabsstøtte

Fællesskabsstøtten skal bruges til at støtte de nationale parters bestræbelser på at udbygge de eksisterende uddannelseskurser med uddannelsesmoduler vedrørende virksomhedsledelse og ny teknologi.

Fællesskabsstøtten på indtil 50 %, der undtagelsesvis i behørigt begrundede tilfælde kan hæves indtil 75 % af de samlede uddannelsesomkostninger, ligger inden for rammerne af en finansiering, som er fælles med offentlige og/eller private parter.

Den procedure, der er omhandlet i artikel 4, anvendes ved fastlæggelsen af

- finansieringens anvendelse for hver type aktion, der er opført i nr. 1.1 og 1.2 i dette bilag; og
- fællesskabsbidraget for så vidt angår omkostningerne ved de forskellige projekter, der er udvalgt efter indkaldelse af forslag.

Modulkonstruktørerne og de uddannelsescentre, der anvender modulerne, udvælges ved en udbudsprocedure.

2.3. Gennemførelse

Kommissionen gennemfører programmet i overensstemmelse med proceduren i denne afgørelses artikel 4.

- 2.3.1. Med henblik på gennemførelsen af programmet, herunder navnlig den tekniske udvælgelse af projekterne, overvågningen og evalueringen af de projekter, der modtager finansiel støtte fra programmet, sørger Kommissionen for at lade sig bistå af anerkendte eksperter fra den audiovisuelle sektor på erhvervsuddannelsesområdet.

Med henblik herpå kan Kommissionen om nødvendigt anvende formidlende organisationer, der på baggrund af deres faglige ekspertise kan bistå den på det tekniske område og fremsætte forslag til valg af modtagere; andre udvælgelsesmåder kan dog også anvendes. Disse organisationer vælges efter indkaldelse af forslag efter proceduren i artikel 4, stk. 2.

Kommissionen foretager den endelige udvælgelse af modtagere af støtten fra programmet i henhold til artikel 4, stk. 2.

Kommissionen og medlemsstaterne udveksler desuden oplysninger om programmets gennemførelse og træffer de nødvendige foranstaltninger, navnlig ved en fortsættelse af aktiviteterne under MEDIA-kontorerne, for at sikre fremme af programmet og tilskynde til den størst mulige deltagelse fra branchens side i aktionerne og sikre en løbende forbindelse med medlemsstaternes forskellige støtteinstitutioner, således at aktionerne under dette program og de nationale støtteforanstaltninger supplerer hinanden.
